

HUOLTOPOLIISI TOIMII: JÄMÄ PIKKUTYTÖN KÄTEEN autolla PIKKU- POIKIEN PERÄÄN

Jos po-
liisi lyö
sinua,
lyö
takaisin

IHMEKUKKA

NUMERO
1. 1968

Helsingin Sanomien mielestä muodostavat huumausaineet suuremman ongelman kuin Helsingin keskustassa kerjäävät. On siis niin, että piipunpolton vastustamistyö on sosiaalisesti jalompi teko kuin nälän torjunta.

Eräs lehtiutinen kertoo, että "huoltopoliisin huumausaineryhmän iskukykyä on tehostettu, nimittämällä tutkimusryhmän päälliköksi henkilö jolla on välittömät koti-etsintä- ja pidätys oikeudet." Näinollen Vuoren ja poikien ei tarvitse enää murtaa ovia etsiessään hashismurua ja niiden asunnoista, joita vihaavat.

Oi Nepal, Oi Libanon

Tyttö huusi huollon sellissä huoltopoliisille:
"Menkää pois. Pois, senkin irstaat miehet".

Nuori nainen, jos juku viheltelee perääsi pääkaupungin keskustassa, älä hikeenny. Ei kysymyksessä välttämättä ole mikään maaltamuuttanut roisto. Kysymys saattaa yhtä hyvin olla yhteiskunnan palvelijasta, vankan moraalin sivutoimisesta vartijasta (siviiliammatiltaan vaikkapa talonmies), siis huoltopoliisin agentista, joka vahtaa Bio-Bion tienoilla narkomaaninuoisoa ja tulee samalla ajatelleeksi omaakin parastaan.

Huumausaineryhmällä on viisi sivutoimista miestä. Kaikki heistä eivät viheltele naisten perään. Mutta jokainen heistä harjoittaa lahjontaa, uhkauksia ja muuta nuorisoon kohdistettua terroria. Heidän tehtävänsä on etsiä huumausaineen myyjiä, huumausaineen hallussapitäjiä - saattaa mahdollisimman monta nuorta helsinkiläistä huoltopoliisin suojiin, vankilaan, irtolaisen kirjoihin tai koulukotiin. Se on huoltopoliisin työtä. Hän liikkuu

Hei valtio, me ollaan matkalla

Vaasankadulla, Pressolla, Asematunnelissa. Hän käy Hesperian sairaalassa urkkimassa tietoja aineen käytöstä epäillyiltä potilailta. Narkomaaneilta, jotka ovat hakeutuneet hoitoon päästäkseen aineesta eroon. Varmaankin vaitiolovelvollisuuteensa tukeutuen on sairaalan henkilökunta ollut suureksi avuksi huoltopoliisille tässä potilaitten häirinnässä.

No, yhtä kaikki. Huoltopoliiseilla on sama suomalaisen elämänmuodon mukainen vankka moraalitakin poliiseilla. Yhtään raiskaustapausta ei tosiaankaan ole tiedossamme. Sellaisia tapauksia kylläkin on, että huolto on lähennellyt nuorta tyttöä ja luvannut hoitaa hänet vapaaksi, mikäli seksuaalisesta kontaktista tulee tosi - eikä vaan ole tullut.

JÄMÄ JÄMÄ

Tyttö oli pidätetty. Pidätetty, niinkuin nyt pidätys tehdään. Presson edestä tyttö vaan autoon ja autolla Pitkäsillan yli huoltopoliisiin (Kallion virastotalo). Huollossa kundet pistää tytön tiukalle: tietoja pitäisi saada. Tytön on saatana tiedettävä, kun kysytään, kun poliisi kysyy. Jumalauta, tyttö kieltäytyy itsestä tiettävästä. Tyttö ei anna tietoja. Saatana. Kuulustelija kimpaantuu. Se ampaisee kiinni tytön käteen ja jämä tupakkansa siihen. Jos tyttö kiljaisi, ei se ole mikään kumma kun jämän jättämä haava näkyy yhä. Huoneeseen sattuu astumaan naispuolinen sosiaalivirkailija - kimpaantuu toki näkemästään. Ja hyvä viranomaisen kun on, vie tytön kotiin turvaan.

Opetus tähän tarinaan: Sosiaaliviranomainen (hyvä ihminen kun on) ei tehnyt mitään sadistisen kuulustelijan saattamiseksi edesvastuuseen. Tyttö puolestaan (pahoin peloteltu kun oli) ei rohjennut asiaansa julkistaa. Tupakointi jatkuu.

löö sivulla 4.

Ei ole olemassa mitään sodanvastaisista liikettä. Käsitteen ovat luoneet joukkotiedotusvälineet kustakseen meitä silmään. Mitä tapahtuu, on energian räjähtäminen tuhan sista suunnista ja ihmisten julistautuminen vapaiksi:

ULTRA
2 ANS

vapaiksi omistamisen kohmelosta, vapaiksi menestyksen fiksaatiosta, vapaiksi asemista, titteleistä, nimistä, hierarkioista, vastuusta, kaavoista, säännöistä rutiinista, totutuista tavoista.

En ole kiinnostunut ns. sodanvastaisesta liikkeestä - olen kiinnostunut Detroitista, Newarkista, yliopistorettelöistä, yleisestä hashiksenpoltosta, ihmisistä jotka oppivat puhumaan suunsa puhtaaksi ja olemaan erilaisia.

Kapitalistinen-rahaa-havitteleva-byrokraattinen-imperialistinen-keskiluokan-ikävytyttyvä-bulvaanien-militaarinen maailma natisee liitoksissaan.

Maailma nauraa Amerikan kömpelyyttä, sen typerää yrityksiä voittaa Vietkongin talonpoikasit...

...ja Amerikassa me opettelemme, miten tulla Vietkongiksi.

Vietnamin sota on vanhan miehen sotaa; vanhat miehet yrittävät ajaa läpi vanhoja ideoita kuten omistusta, rasismia, sotilasmahtia - suuret maat kontrolloivat pieniä - Uuteen Maailmaan joka syntyy tällä vuosisadalla.

Oi, tuo Uusi Maailma!

Ihmiset ryöstävät Detroitin.

Teini-ikäiset räkivät Pentagonia ja koristelevat sen kusellaan ja kantavat kylttejä: "CHE ELÄÄ"

Sissit toteuttavat Chen aatteita kautta latinalaisen Amerikan, Aasian ja Afrikan.

Tuhannet nuoret Amerikassa alkavat kysellä "miksi", ja huomaavat, ettei vanhemmat pysty vastaamaan; heillä on vain valtaa ja ikää.

Kyseessä ei ole sodanvastainen liike - kyseessä ovat liikkeet vapauden puolesta.

Kaikki vapautusrintamat muodostavat yhdessä voiman, joka heikentää Amerikan mahdollisuuksia jatkaa sodankäyntiä ja kaikkea hävittävää politiikkaa...

Jatkuu sivulla 4.

ULTRA

OSOITE: HELSINKI
POSTE RESTANTE
MIELENOSOITUS -
PÄIVINÄ TOIMITTAVAT
OVAT PIDÄTETTYNÄ

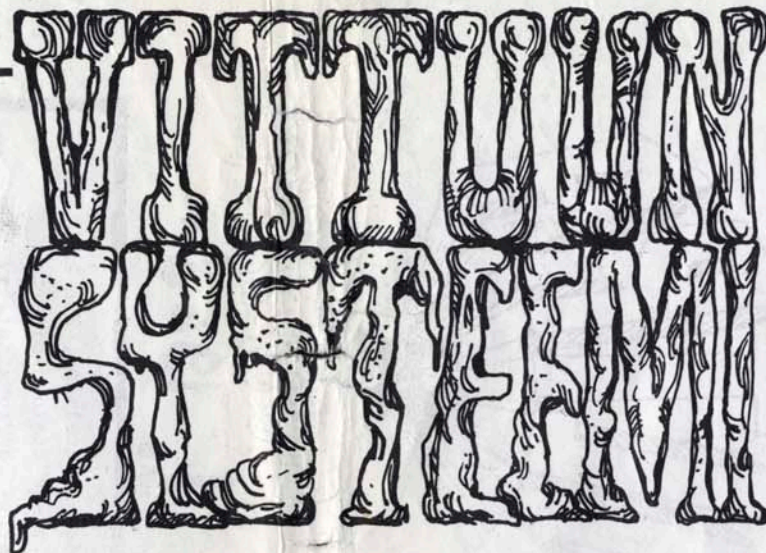
TOIMITTAJAT:
RISTO KOIVISTO
(VASTAAVA)
TIMO LARJELA
SEPPO VESTERINEN
MARKKU SAITO (TURKU)

JULKAISUJA:
RISTO KOIVISTO
"H"-PRODUCTION

KUVASSA VEHDEMME
SUOPALLE
TUNTEMATON
AVUSTAJA

VIHATKAA
1: - * RISAT

Huumausaineet pitävät tätä systeemiä pystyssä. Ellei nuorisolla olisi ollut tässä kurin, vainon ja ahkeruuden yhteiskunnassa edes huumausaineitten suoma saareketta "ulkopuolella systeemin" he empi-mättä olisivat jo repineet muutaman fasisin viraston tiilimuruksi - tai muuttaneet Kallion virastotalon kodittomien asuntolaksi. Ei poliisilaitoskaan ole tulenkestävä. Sala-ampuja voisi vaania Aleksanterinkadullakin. Huoltopoliisinkin metsästysauto pysähtyy barrigadin edessä. Koululaitos on iskenyt meihin suomalaista elämänmuotoa niin sinnikkäästi, että alamme jo vähitellen uskoa väkivallan merkitykseen yhteisen yhteiskuntamme asioita hoidettaessa.

Sivarit siis erehtyvät kuvitellessaan piipun olevan meille välttämättömyys, kuvitellessaan hashiksen ja LSD:n orjuuttavan käyttäjänsä. Me vain pidämme vapaudesta, se on tänään meidän hallusinaatioittemme utopia. Eikä meidän valtuutemme tiellä ole huumausaineet tai asosiaalinen elämä, vaan tämä systeemi, elementtirakenteiset virastot ja niiden pakkomielteiset porvarishintit. Me todellakin pidämme vapaudesta niin paljon, että otamme sen. Muutama irtolaispassi, farssimainen oikeudenkäynti, työpaikan menetyt tai poliisin pampunisku, eivät ole liian kallis hinta siitä että sanomme "vittuun systeemi" ja toteutamme sen mitä olemme sanoneet.

Mitä hittoa me tekisimme järjestelmällä, joka niin nopeasti uuvuttaa uskolliset radikaalinsa.

60-lukulaiset, tuo huima sukupolvi, jonka orvokin-tuoksuinen sotahuutona kajahteli "osallistukaa", tuo mainio kasku - mitä heistä on jäänyt? Se että he osallistuvat yhä ja tulevat kansanedustajiksi. Heistä on tullut tämän päivän kolmikymmenvuotiaita, reformisteja joille verinen vallankumous on kauhea asia. Valtion virat ja puolue ovat heidän ulottuvillaan. He ovat tosin analysoineet tarkoin kaiken väkivallan, jonka kohteeksi yksilö tässä systeemissä joutuu. Mutta he unohtavat istuvansa niillä tuoleilla joista käsin väkivaltaa ohjelmoidaan. Heillä on jo hallussaan kaikki tarvittavat fraasit.

Itseasiassa, mekin pidämme orvokeista. Meidän orvokkimme tuoksun nimi on sabotaasi.

Meidän taktiikkamme on lyödä takaisin jokaista poliisia joka hyökkää meidän kimppuun. Meidän tehtävämme on nuorison villittseminen. Meidän teatterimme on yleinen hashiksenpoltto Senaatintorilla. Me yksinkertaisesti tuhoamme tämän järjestelmän siten, että unohdamme sen olemassaolon.

Stuart Chase ehdottaa teoksessaan Tyranny of Words, että aina kun tunnemme houkutusta käyttää sellaisia suuria ja epämääräisiä sanontoja kuin demokraattinen elämäntapa tai länsimainen individualismi, sanoisimme niiden sijasta pläp-pläp ja sillä hyvä. Aiomme pitää monta mahtipontista puhetta.

Kohta koko yhteiskunta on täynnä poliisikomentaja hietalahtia ja ylikomisario vanteita. Jonakin päivänä tarvitaan nuorison kurissapitämiseen kokonainen armeija - ja ainoastaan siksi että nuoriso rakastaa vapautta. Olen miettinyt, mitä fasismi on?

RISTO KOIVISTO

PROLETARIAATIN DIKTATUURI - HÄIPYISITJO

Sosialistien ja anarkistien välillä käytiin helvetinmoista riitaa viime vuosisadan lopulla vallankumouksen tekemisen metodeista. Anarkistit uskoivat ja luottivat spontaaniin kansannousuun, jonka tuloksena valtio ja muut pakkoinstituutiot häviäisivät ja ihmiset eläisivät vapautuneina työläiskommuneissa ja saisivat päätää itseään koskevista asioista. Sosialistit sensijaan pitivät anarkisteja naiveina utopisteina ja selittivät, että porvarillinen diktatuuri on korvattava väliaikaisesti proletariaatin diktatuurilla. Leninin mukaan valtio voitiin poistaa sitten, kun proletariaatin valtion luokkaluonne oli hävinnyt ja porvarit oli tehty vaarattomiksi. Lenin oli joka tapauksessa ehdottomasti sitä mieltä, että pakko-organisaationa valtion oli aikanaan hävittävä.

Ajat ovat tulleet ja menneet, mutta mennyt ei ole proletariaatin diktatuuri. Eikä valtio. Neuvostoliitto julisti jo 1930-luvulla olevansa sosialistinen valtio, josta porvarilliset luokat ovat hävinneet. Neuvostoliittolaiset ovat arvioineet tilanteen oikein. Kapitalistien hävittyä järjestelmästä väestöstä tuli yhtä suurta työväenluokaa. Mutta miksi ei proletariaatin diktatuuri silloin kadonnut? Sillä keneen se nykyään kohdistuu? Vastaus on irvokkaan synkkä: Proletariaatin diktatuurin kohteena on itse proletariaatti. Diktatuuria harjoittaa kansan valitsema uusi yläluokka (puoluejohtajat, tuotantopäälliköt, sotilaat ym.). Ja diktatuuri on kova: todellinen vasemmistovallankumouksellinen Sinjavski on vankilassa, liberaali Litvinov viedään Siperiaan.

Vallanpitäjien jähmettyneen ajatustoiminnan takia Leninin opit on jouduttu jättämään. Valtio ei katoakaan, proletariaatin diktatuuri on kääntynyt itseään vastaan.

Mutta jos muuta ei ole, onhan kuitenkin ISO VELI. Joka valvoo. Marx ja Lenin eivät puhuneet mitään ISON VELJEN tarpeellisuudesta, mutta se jäi heidän teoksistaan varmaankin epähuomiossa pois, sanoo ISO VELI.

ISON VELJEN silmien ulottumattomissa "vastuuttomat villitsijät" ja "epämääräiset ainekset" tekevät teorioita vallankumouksista, joissa kansaa ei syöstä vuosikymmeniksi rautaiseen diktatuuriin. Puhuvat spontaanisuudesta.

MANCHO II

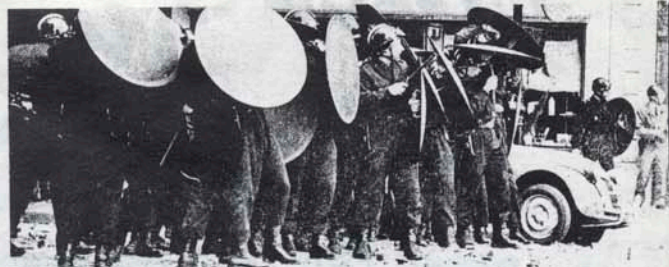

— Kaikkien maiden ranskalaiset, yhtykää! —

ALAS
JÄRJESTY

SUUTELE RAKASTETTUASI LASKEMATA KIVÄÄRIASI

TIMOLARMELA

Tuntematon ylioppilas kirjoitti toukokuussa Odeonin seinään: "suutele rakastettuasi laskematta kivääriäsi." Todellakin, ylioppilaila olisi pitänyt olla kivääreitä, joilla ampua. Ampua murskaksi tämä yhteiskunta, tämän fasisin yhteiskunnan kypäräpäiset siat, poliisit. Pamput ojossa, kilpiensä, suojala- siensa ja kaasunaamariensa suojassa nämä oli- ot - kuin vieraalta planeetalta - hyökkäsivät ylioppilaitten kimppuun. heidän hyökkäyksensä ei ollut puolustus väkivaltaa vastaan; se oli väkivallan järjestelmällinen hyökkäys ihmistä vastaan. Se oli hyökkäys sitä ihmistä vastaan joka yrittää ensimmäistä kertaa maailmanhis- torian aikana toteuttaa ihmisenä olemista. Konkreettisemmin tämän yhteiskunnan luonne tu- lee esiin juuri sen luoman suojelukoneiston osien, poliisien käytöksestä. Piilevä väkival- ta purkautuu silloin odottamattomasti esiin. Kuitenkin vain pieni osa tuntee sen, suuri o- sa ihmisistä jatkaa untaan, Pariisissakin.

3.5., 4.5., 24.5., eräs nuori tyttö juoksi pitkin Boulevard Saint-Germainia. Po- liisi juoksi hänen peräänsä. Tyttö kaatui ka- tuun pampun tainnuttamana, poliisi löi, löi, .. Kuusi poliisia yhden ylioppilaan ympärillä Ylioppilas yrittää suojata päätään käsillään, iskuja. Oli liikaa verisiä kasvoja, liikaa so- keita, vastavaluvia silmiä. Epätoivo kuvastui monen kasvoilla. Se oli epätoivoa nykyisyydes- tä, joka samalla muuttui raivoksi, heitti ka- tukiven. Miksi ylioppilaila ei ollut kivää- reitä!

Kuitenkaan ihmiset eivät tiedä tai he eivät halua, eivät uskalla tietää, mitä tapahtuu. Ihmiset Ranskassa tai Suomessa eivät tiedä niistä kymmenistä, joidenkin tietojen mukaan sadoista kuolleista, tuhansista haavoittuneis- ta. Ihmiset eivät tiedä niistä, jotka menetti- vät kyynelkaasun vaikutuksesta näkönsä koko- naan tai osittain. Ihmiset eivät tiedä niistä lukuista aivo- ja kallovammoista, jotka ai- heutuivat poliisin tarkoituksellisesti väki- vallasta. Julkiset tiedotusvälineet eivät us- kalla kertoa totuutta. Ylioppilaat tietävät tapahtumien todellisen luonteen, mutta he o- vat voimattomia tiedottamaan siitä ihmisjou- koille. He ovat voimattomia, koska ne, jotka yrittävät kertoa, julkaista minkälaisia in- formaatiota hyvänsä saavat tavanomaisen po- liittiseen toimintaan osallistumisesta lange- tettavan tuomion: kuusi kuukautta vankilaa. Tämä on tilanne "vapaassa länsimaaisessa val- tiossa". Mikä on nuoren ihmisen asema Ranskas- sa, Euroopassa? Se on vaihtoehtoinen: vankila tai vaikeneminen. Näin tapahtuu silmiemme e- dessä ja me vaikenemme. Työläiset pettivät luokkansa; saatuaan palkankorotuksen, almun Isolta Veljeltä, he jälleen vaikenivat, jät- tävät toverinsa yksin. "Nous sommes tous des juifs allemands" (me olemme kaikki Saksan juutalaisia), kirjoittaa tuntematon ylioppi- las Sorbonnen seinään. Niin, kukaan saks- lainen ei uskonut tai ei tahtonut uskoa kes- kitysleirien olemassaoloon. Kukaan ei usko poliittisista syistä vankiloissa viruviin y- lioppilaisiin.

Ihmiset kysyvät: "Miksi Ranskan tapahtumat" Sosiologit, historiaitsijat, sanomalehtimiehet taloustieteilijät, psykologit, filosofit, yrittävät antaa pätevän selityksensä. On ai- van turhaa yrittää etsiä vastausta. Jo se et- tä liike tukahdutettiin väkivaltaisesti ja että sen uusiutuminen yritetään estää väkiva- laisesti, aiheuttaa sen, että itse syitä ei todellisuudessa yritetäkään poistaa, vaan tyydytään väliaikaiseen peittämiseen, ongel- man yhä kärjistäessä. Se, joka kysyy syytä, osoittaa kysymyksellään elävänsä kapitalisti- sessä yhteiskunnassa ja sen porvarillisten sääntöjen mukaan. Hänelle ei ole olemassa vastausta, hänelle kaikki on vain mietelöntä tyhjämpäiväistä vouhotusta. Se, joka tuntee vastauksen, ei kysy; hän on barrigadeilla, hän heittää katukiven kohti poliisia. Hän ei tee näin vain Ranskassa, vaan hän huutaa kaik- kialla maailmassa "Vittuun tämä yhteiskunta"! Tilanne on mietelöntä. Ne, jotka näkevät, että meillä ei enää ole olemassa muuta mahdol- lisuutta selviytyä, kuin heittää vittuun tä- mä yhteiskunta, paiskata sen ällöttävään po- liisiturpaan katukiviä, ampua kiväärillä sen ihmamä puhki, joutuvat vaikenemaan.

"Olkaa realisteja, pyytäkää mahdotonta!" "Vieraantuneen yhteiskunnan on kadottava his- toriasta. Me keksimme uuden maailman", Vanhan tuhkasta nousee uusi. Niin kauan on ihminen jo polkenut itseään, että ainoa realistinen vaatimus nykyisessä on vaatia mahdotonta. Se mahdoton on, että ihminen vihdoon on ihminen itselleen ja toiselle. Itsekkyteen ja oman-

voitonpyyntiin perustuvan yhteiskunnan on hä- vittävä. Kysymykseen, millaista on elää van- han tuhkasta nousseessa anarkistisessa yhteis- kunnassa, vastaa Daniel Cohn-Bendit: "Kuinka me siinä elämme, siitä en tiedä mitään. Jos en saa siinä elää, se on vahinko, mutta kävi miten kävi, se ei muuta mitään ajatuksissani. Vietän elämäni kiistämällä ja vastustamalla. En tiedä edes, toteutuuko vapaa yhteiskunta jonain päivänä. On mahdollista, että se ei koskaan tuota itseään, mutta sen tiedän, että on mahdollista luoda se. Eivät tyhmyydet, joista ihmiskunnan historia kertoo ja joiden mukaan ihminen tarvitsisi jonkun käskijäkseen eivätkä oletetut teknilliset vaikeudet estä meitä menemästä siihen. Ennen toukokuun päi- viä meitä pidettiin piestyinä, sitten koko maa alkoi puhua melkein kuin me."

Syytä toukokuun vallankumouksen epäonnistu- miseen ei ole vaikea löytää. Ranskan kommuni- sinen puolue, jonka ohjelmaan kuten kaikkien kommunististen puolueitten ohjelmaan pitäisi kuulua VALLANKUMOUS, ei vain paperilla vaan myös käytännössä, petti perustavimmat periaat- teensa. Se sijaan, että olisi asettunut yli- oppilaitten ja työläisten taakse tukemaan ja läpiviemään vallankumousta, se pelkurimaisesti kieltäytyi vastuusta. Se ei asettunut edes periaatteessa tukemaan vallankumouksellisia. Näin puolue, jonka pitäisi olla vallankumouk- sen kärkijoukko, sen aloittaja ja läpiviejä,

paljasti todellisen luonteensa, revisionis- tisen vastavallankumouksellisen luonteensa. Avoimesti se tuomitsi vallankumousyrityksen, vetäytyi porvareiden selän taa osoittamaan suurta paheksuntaansa tapahtumien johdosta ja kiirehti selittämään, että sillä ei ole mi- tään tekemistä levottomuuksien kanssa. Näin se ehkä luuli varmistavansa vaalivoiton itsel- leen. Näin on Ranskan kommunistinen puolue muuttanut irvikuvakseen kuten enemmistö maail- man kommunistisista puolueista.

Ranskan kommunistinen puolue ei yksin kann- syyllisyyttä epäonnistumisesta; työläisiä, proletariaattia voidaan syyttää samasta. Työ- läiset jotka saivat aikaan vuosisadan suurim- man lakkoilijakseen ja saattoivat koko maan la- maannukseen, luopuivat taistelusta ratkaise- valla hetkellä. He luopuivat taistelusta het- kellä, jolloin kenraali de Gaulle oli valmiina helikoptereineen pakenemaan maasta, he luo- puivat taistelusta juuri sillä hetkellä, jol- loin he olivat saavuttamassa voiton. palkan- korotuslupaukset saivat heidät luopumaan hy- vinvoinnista - henkisestä ja materiaalisesta hyvinvoinnista, vapaudesta - palkanrotuslupa- ukset saivat heidät jättämään ylioppilaat yks- in kantamaan vastuun epäonnistuneesta val- lankumouksesta. He pettivät toverinsa, tove- rinsa joita he saavat kuitenkin ensisijaises- ti kiittää palkankorotuksistaan. Tämän päivän maailmassa eivät työläiset enää muodostakaan proletariaattia, proletariaattia joka on val- mis vallankumoukseen. Tänäkin työläinen on ka- pitalistien yhteiskunnan lahjoma tukipylväs. Hänen elämänsä on pikkuporvarillisen tyhjän- päiväistä, tyhjää. Hän tyytyy, kun hänen vat-

sansa on täynnä, kun televisio on auki. TAP- PAKAA HULLU TELEVISIO! - Tämän päivän prole- tariaattia ovat nuoret, opiskelijat, slummien asukkaat, värilliset, heidän on vallankumous, heidän on maailma. Vanha maailma on tuhattava se tuhoutuu. Vanhan maailman tuhkasta nousee uusi, uuden ihmisen maailma. Anarkian musta lippu on tienviittamme, joka johtaa meidät uuteen maailmaan. Ranskalaiset ja saksalaiset toverimme viitoittavat sen toiminnan suunta- viivoja, joka tässä eurooppalaisen yhteiskun- nan tilassa on välttämätön.

Daniel Cohn-Bendit, yksi aikakautemme mer- kittävimmän anarkistisen joukkoliikkeen henki- sistä isistä, antaa selvän lausunnon siitä tilasta Ranskassa (Euroopassa). Johon nykyi- nen järjestelmä on johtanut. Hänen vastauk- sensa ulospääsyy on anarkismi ja hän perus- telee sitä toukokuun päivien kokemukseen no- jautuen: "Kysymys jonka asetan itselleni, on saada tietää, kuinka voi juuri tänään olla o- lematonta anarkisti. Kaikki mitä juuri on ta- pahtunut, tämä liike, joka on mullistanut Ranskaa ja josta sanotaan, että se valmistau- tuu leviämään muihin maihin, on anarkismin kaikkien suurten perusajatusten vahvistus:

MASSOJEN SPONTANISUUS. Täytyy olla sokea, jos ei olisi nähnyt sitä. Toukokuun päivinä kuka tahansa saattoi ottaa punaisen tai must- tan lipun boulevard Saint-Michelillä ja pala- ta joittenkin kymmenien, sitten satojen, sit- ten tuhansien nuorien seuraamana.

VÄHEMMISTÖJEN MERKITYS. Se on ollut esimer- killinen tässä liikkeessä. Ei ole kysymys, jakobiinisen tai leninistisen tradition mu- kaan, vähemmistöä joka on organisoitu vä- hemmistön tapaan ja jonka tarkoituksena on ottaa valta. Tässä traditiiossa on edellisen vastakohtana anarkismin vähemmistö: vähemmis- tö joka synnyttää tapahtuman ja joka antaa massoille huoleksi sen jatkamisen. Ei ole myöskään kysymys siitä, että se ottaa itsel- leen yhteiskunnallisen vallan, vaan siitä, että se antaa yhteiskunnalle tilaisuuden ol- la liikkeessä.

RAJATON YLEISLAKKO. Kymmeniä vuosia meille on toistettu, että se on utopiaa, ja äkkiä ammattiyhdistysliikkeen rajoittamistoimenpi- teistä huolimatta se on tullut todellisuudek- si. Ammattiyhdistyksiä vastaan.

OMAJOHTOISUUS. Tänäkin kaikki puhuvat siitä kuin jostakin normaalista. Vielä silloin mi- nulle sanottiin, että se oli utopiaa.

VAALIT. On tullut toteennäytetyksi, että ne ovat yksinkertaisesti tapa säilyttää järjes- tys."

Toukokuu osoitti konkreettisesti sen, että maailmanvallankumouksen polttopiste ei enää ole yksinomaan kolmannessa maailmassa. Se osoitti sen, kuinka helposti, aivan yllättäen koko kapitalistinen järjestelmä voi sortua sisältä päin omaan mädännäisyyteensä. Se o- soitti sen, että uusi sukupolvi ajattelee ja toimii toisin, se ei enää tyydy siihen yhteis- kuntaan, jota sille tarjotaan valmiina. Se o- soitti, että sodan jälkikasvu on valmiina to- teuttamaan todellista sosialismia.

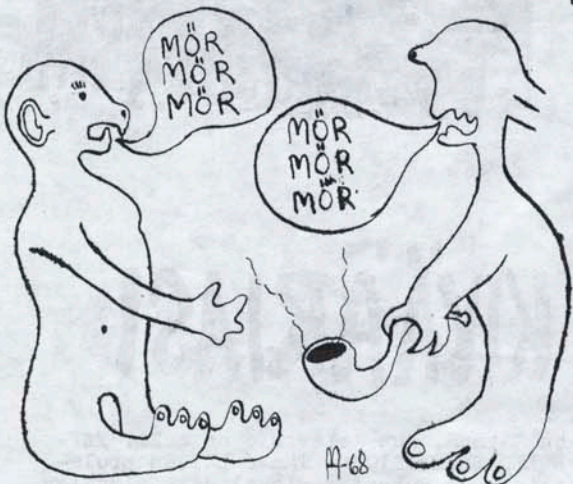
Toisaalta toukokuu osoitti, miten pitkälle fasisin suudessaan kapitalistinen yhteiskunta voi mennä. Poliisin usein sadistisen brutaali käytös ei ollut sattuma, yksityistapaukset eivät olleet yksityistapauksia. Tämä kaikki oli ja on vain heijastumaa siitä fasisistisesta potentiaalista, joka piilevänä vaikuttaa jär- jestelmän johtajien ja vartiointien keskuudes- sa. Historia toistaa itseään, historia ei tunne sattumia. Hitler ei ollut sattuma. Johnson ja de Gaulle eivät ole sattumia, Kie- singer ja Vennamo eivät myöskään ole sattumia.

Tänäkin Pariisi on masentava kaupunki. Yli- oppilaat ovat lyötyjä - toistaiseksi. Kaikki- alla tapaa melankolisen optimistisuuden. Tun- tuu kuin nuoret eläisivät vain mielettömyyttä varten, tulevaisuudelta on pohja pois. Kuit- tenkin he sanovat "Me aloitamme uudestaan, pian". Enää ei ole muuta kuin aloittaminen, täälläkin. Ei ole muuta kuin anarkia.

Ei vaadita mitään
Ei pyydetä mitään
Otetaan
Valloitetetaan

"Vapaus on rikos, joka sisältää kaikki ri- kokset. Se on rajaton aseemme. - Barrigadi on vallankumouksellisen kehityksen varmin merkki".

PROBLEMANA SEE VS WE'RE HALLUSKONS

Mitä kummaa,
maasta tehdään poliisivaltio
ilman että kukaan vastustaa.
Kaikkien silmien alla
poliisi vain ahkeroi,
ja tappaa ihmisiä.
Ja raudat puristavat
sinua,
kaiken ulos.
Vain tyhjä kuori jää.
Kaikki kuolevat,
mutta vain harvat
tuntevat kuolevansa.
Suuret ovat aina tyytyväisiä,
"lisää valtaa kansalle".
Mutta todellisuudessa heille
on suotu vain vapaammat kädet
toimittaa eläviä ihmisiä
hankaluuksiin.
Kohta on liian myöhäistä
tehdä enää mitään
asioiden oikeaan järjestykseen
saattamiseksi.
Vaan ollaan laiskoja,
"ei se minua koske,
se on naapurin asia".
Toivon vain että
saan itse elää rauhassa,
mutta
HAISTAKAA PASKA
ja olkaa tyytyväisiä
kun ihmisiä kidutetaan
ei sentään muuten kuin
henkisesti.
Mutta se onkin paljon pahempaa.
SE ON KUOLEMAKSI
Mutta olkaa rauhassa,
rukoillen puolestanne:
että te ette joutuisi toiselle linjalle,
teloittajien käsiin.
Vaan että joku muu se kuolisi siellä
teidänkin takianne.

PUH

Huumausaineista käydään myös oikeudenkäyn-
tejä. Tätä nykyä hoitaa huoltopoliisi Hel-
singin raastuvanoikeuden 8. osastolle tois-
takymmentä nuorta joka keskiviikko.
"Kuin kristittyjen vainot", sonoi eräs
syytetty näistä systeemeistä.
150 markkaa voi saada sakkoo sellainen,
joka "tiedetään" käyttäneen hashista.
No, joka tapauksessa raastuvanoikeuden pu-
heenjohtaja on hyvin inhimillinen nainen.
Kova linja sensijaan löytyy Kallion virasto-
talosta. Aamuhierätyksenne on varma, jos
joudutte virumaan huollon sellissä:
kello geitsemän aamulla avaa huoltovirano-
mainen varovasti sellinne oven, hän hiipii
hiljaa laverinne viereen ja tempäisee äkisti
patjanne lattialle, te putoatte mukana. Mut-
ta älkää itkekö vaikka saisittekin kuumun
ohimoonne, älkää itkekö, vaan opettakaa
lapsennekin vihaamaan, vihaamaan.
"Poltan nykyään hashista silloin tällöin
enkä näe siinä enempää pahaa kuin alkoholin
juomisessa. Toivon, että hashis joskus va-
pautuisi". (entinen amfetamiinin käyttäjä).
Miksi sitten tämä suuri oikeudenkäynti.
Oikeudenkäynti jossa jo tähän mennessä on
istunut kymmeniä nuoria syytettyjä ja uusia
on tulossa jatkuvasti. Useat syytetyistä o-
vat olleet mukana jo neljässä viidessä istun-
nossa, joissa heidän asiaansa on käsitelty
vain ohimennen.

Kysymyksessä on selvä silmään kuseminen.

Suomen suurimman huumausaineoikeudenkäynnin
vitsi ei olekaan laki vaan kuri.

Huoltopoliisi pystyy järjestämään syytteen
kenelle vain haluaa. Kaikkiaan pilveä polt-
tavat. Oikeudenkäynnin ketjumainen idea:
osalle tuomio, osa jatkamaan seuraavana kes-
kiviikkona ja muutama uusi mukaan - tämä mah-
dollistaa prosessin pitkittämisen useisiin
kuukausiin, tarvittaessa vuosin. Sakkolapuila,
parilla vankeustuomiolla ja sadistisella
pelottelulla uskotaan porvarillista yhteis-
kuntaa halveksiva nuoriso olevan kurissa pi-
dettävissä. Porvari kun pelkää hippieitä.

Tosiasiassa on, että huoltopoliisista on kehit-
tynyt suomalaisen yhteiskuntaan SuoPon kal-
tainen laitos, joka määritlee itse toimintansa
tarkoituksen ja valtuutensa. Konsultit eivät
valvo omiaan.

Vasemmistolehdistö on viime aikoina vaatinut
huumausainesodan tiukkaa tehostamista, rangais-
tusten koventamista.

Kuninka Manuala pelasti

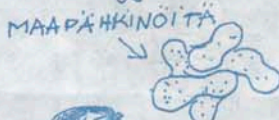
Kaksikymmentä norsuperhettä:

Savannilla vallitsi savannin laki,
joka muistutti varsin paljon viidakon
lakia. Kaksikymmentä norsuperhettä
oli hollinanut savannia jo kauan
aina niistä kaukaisista. Ajarta öhtien
gallom vilpit joudoalilujakat alkioivat
napputus, käyttäen tehokampaita ja muuttua
salonkileijoniksi. Monet norsutkin loiskis-
tuivat: ne vain huristelivat antilooppien
vetämisestä nattaissa pitkin ruoholakeutta
etvien kötköpaikkoja maapähkinöille (mitä
köytiltiin makuvälineinä) ja solmivat välillä
pukku avoliittaja Pyhän Jumalanäidin pukku
kappelissa.

Kaikki oli hyvin mutta sitten alkoi
kuoltomuus kyteti maassa. Muut daimet,
norsujen palvelijat väittivät rahon eli
maapähkinöiden loppuvan koko maasta
kun norsut jemmalsivat mitä niin valtaavasti
joss jonnekin. Epäkapasalliset kihottajat, jona
vittiväät että norsut eivät pelkääkään, jemma-
neet maapähkinöitä, vaan myös söivät niitä.
Koko hamma uhkasi mennä pöpariksi; yllä-
pääimmät uhkasivat tehdä jo tehdä kapinan.

Silloin suurinorsu, joka harasti vielä

Jumantitsatija

Rautaisille

Liikuntaa näin gasellin
laitaan kysymään manua. Manuala
oli tunnettu viidakon suurimman sekkijou-
kon. Jot Targanekin poika Parat kielit tosin väittivät
että hänen äitinsä oli ~~manua~~ norsu johon Targanekin
oli kerran sekaantunut juotuaan määrätöntä pal-
muiniini. Opa sen avaa laita miten tahansa norsun
kntomuksen kulluuaan Manuala päätti joka kapak-
sissa auttaa.

Jot avassa satu päättyikin tähän rilla
Kaikkien tuntema oppue on hyvin tähän kiinnostava.
Manuala aloitti laajat työehtosopimusneuvottelut, jotka
jatkunevat edelleen aräiden epäyhteisluomallisuimpien
elaryhmien kanssa. Norsuilla ei ole kuitenkaan mää-
ritään hätää, sillä savannin asukkaat ovat
hajaantuneet pieniin kerkunään. Miteleryin ryhmiin,
jotka kadehtivat toisiaan, eivätkä halua maapähkin-
saaavan lisää maapähkinöitä.
Sillä tavalla viisas Manuala on pelastanut
kaksikymmentä norsuperhettä.

Kirjoitti: Raimo
Meltti

Pääsi: Annika
Tainen

ENSI KERRA
LA:
MANU-
ALE
HIMA-
LAJAL-
LA.
ym.

Minä kannatan kaikkea mikä saa ih-
miset liikkeelle, luo hämminkiä ja
keskustelua, synnyttää kaoksen uudel-
leen luomisen.

Vallankumous on käynnissä kaikkial-
la.
Keskiluokan kodit ovat hajoamassa.
Kirkko ei jaksakaan viihättää omia lap-
siaan.
Koulut muuttuvat kapinoinnin kesku-
siksi, ja kadut ovat poliittisen toi-
minnan teattereita.
Minä hyväksyn kirjeet toimittajille,
rauhan kannattajaj, rauhalliset mars-
sit, symboliset sit-init, tuhoavat sit-
init, tuhoavat katudemonstratitiot
ja sabotaaain.

Tätä on amerikkalainen sissisota:
jokainen tekee omat hommansa, eri
tyylien sinfonia, vallankumous per-
heen joka jäseneille, jokaiselle oma
vierastuntumisen.
Kunniarvoisa keskiluokka keskus-
telee LBJ:stä, me yritämme vuorostam-
me riisua häneltä housut.

Hyvä kysymys: Voiko Amerikan suun-
ta vaihtua "rauhanomaisen muutoksen"
kantta?

Voidaanko eläin kesyttää sen omien
sääntöjen ja lakien avulla? vaali jär-
jestelmällä, laeilla ja käsillä,
poliisijärjestyksellä ja säännöillä,
Amerikan keskiluokan asettamalla ra-
jolla?

6
vulla
si
Jerry jatkua

POLIISIN RAAKUUTTA

Koska Suomen tapahtumat usein ovat samanlaisia kuin Ruotsin aikaisemmat vastaavat tapahtumat ja koska Suomen lehdistö ei millään lailla reagoi naapurimaamme tapahtumiin, täytyy tässä valottaa edes pientä osaa siitä, mitä Ruotsissa todella tapahtuu. Edelleen muistaessamme kuubalaisen toverimme Fausto Suarezin karkoitukseen hänen osallistuttuaan USA:n vietnampolitiikan vastaiseen mielenosoitukseen ja viimeisen tapauksen 20.10., jolloin poliisi oli kuristaa hengiltä länsisaksalaisen Axel Schültin - tämänkin osallistuttua USA:n käymän Vietnamin sodan vastaiseen mielenosoitukseen, voimme Ruotsin esimerkkinä perusteella ennustaa poliisin tulevaa käyttäytymistä ulkomaalaisia, varsinkin värillisiä mielenosoittajia kohtaan. Samalla teemme palveluksen ulkolaisille tovereillemme julkistaessamme tässäkin maassa jotain todellista, jota tapahtuu niinkin lähellä kuin omassa naapurimaassamme.

Antonio Engurube ja Isaac Alvarez seisovat Sergels torgilla ja keskustelivat USA:n sodasta Vietnamin. Joku herjasi Antonio Engurubea, joka on Nigeriasta, huutamalla: "Sinä nekrun perkele, painu takaisin Afrikkaan!" Sama mies alkoi tönäistä Engurubea. Muutamat poliisit, jotka koko ajan olivat katsoneet, viittasivat Enguruben luokseen ja sanoivat hänelle, että häipyisi. Hän yritti selittää, mutta silloin kaksi poliisia tarttui häneen. Isaac Alvarez yritti myös selittää, mutta häneenkin tartuttiin.

Poliisibussissa molempia pahoinpideltiin. Kaksi poliisia istui keskellä, vastapäätä Engurubea ja Alvarezia ja painoi heidät jaloilla alas. Eräs poliisi painoi toisen jalkansa kovaa Enguruben muniin. Tämä pyysi poliisia lopettamaan. Vastaukseksi tuli koko ajan: "Turpa kiinni". Koska Engurube pyysi poliisia uudelleen lopettamaan, sai hän äkkiä iskun pampusta.

Engurube repi itsensä vapaaksi, minkä vuoksi poliisit alkoivat pamputtaa häntä. Engurube vastasi ja perillä poliisiasemalla täytyi molemmat poliisit toimittaa sairaalaan.

Poliisiasemalla Alvarez istuutui sohvalle - kaksi poliisia piti kiinni hänestä. Hän näki, että Engurube pakoitettiin alas tuolille - neljä poliisia piti hänestä kiinni sillä aikaa, kun viides löi häntä vatsaan.

Joku muisti Alvarezin: "Vie tuo saatanan espanjalainen selliin. Ei ketään todistajia täällä". Hän ei tiedä, että Alvarez ymmärtää ruotsia.

Sellissä Alvarez kuulee, kuinka Enguruben pahoinpitely jatkuu. Koko yön molempia loukataan. "Saatanan espanjalaiset, kirottu kommunisti, sulla on nekeriverta suonissasi". Engurubelle sanotaan: "Sinä haiseva apina, painu himaan viidakkoon".

Myöhemmin yöllä pyytää Alvarez vettä ja saada mennä vessaan. Poliisi kieltäytyy, mutta Alvarez jatkaa. "Turpa kiinni", tulee vastaukseksi. Poliisi sylkee häntä ja lyö pampulla.

Aamulla Alvarez pääsee pois, mutta Engurube istuu edelleen pidätettynä rikoksesta. Hänellä on vaikeita haavoja pahoinpitelyn jäljiltä, mm. munissa.

Lehdistössä molemmat poliisit ovat saaneet puhua, kuinka he joutuivat erään raivohullun pahoinpiteliksi Sergels torgilla. Mitään muuta ei tullut esiin.

Tämä tapahtuma on lisäksi esimerkki poliisin poliittisista vainoista. Me emme voi suvaita sitä. Niitä, jotka provosoivat Engurubea ei pidätetty. Aikaisemmin olemme nähneet samaa vainoamista ja raakuutta FNL-mielenosoittajia kohtaan.

VIHREIDEN BARETTIEN OPEUTUS

Poliisin kanssa ei voi keskustella. Poliisilta ei voi kysyä: "miksi". Poliisi ei turhia perustele.

Vittuun ne, jotka sanovat: pitää selvittää asia keskustelemalla. Poliisin kanssa ei voi selvittää asioita keskustelemalla. On turha huutaa: "miksi", sillä vastaus on: "koska minä niin teen". On turha kysyä perusteluja, sillä mielivalta ei perusteluja kaipaa.

Ei kannata kysyä: "miksi juuri hänet pidätettiin"? Meillä kuten muuallakin poliisi valitsee naaman perusteella, poliisi valitsee värin mukaan.

Poliisille ei voi vedota lakiin.

Kun poliisilta kysyy, tuntee hän perustuslain; tuntee hän perustuslain kymmenennen pykälän, on vastauksena tönimistä ja muminaa: "siinä sulle perustuslakia". Poliisijärjestys ei perustuslakia tunne, vielä vähemmän yksityiset poliisit. Ei siksi että kannattaisi välittää tämän kapitalistisen yhteiskunnan laeista tai tavoista. Mielettömintä juuri onkin se että tämän porvarillisen lain omat vartiatkaan eivät välitä omista laeistaan.

Poliisit pamputtavat. Poliisit lyövät naisia ja tyttöjä pampulla. Niinkuin muitakin. Monta poliisiavastustuskyytönmän kimpussa.

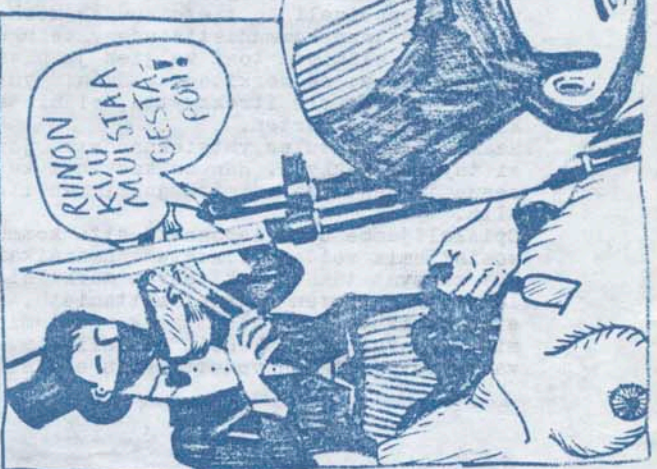
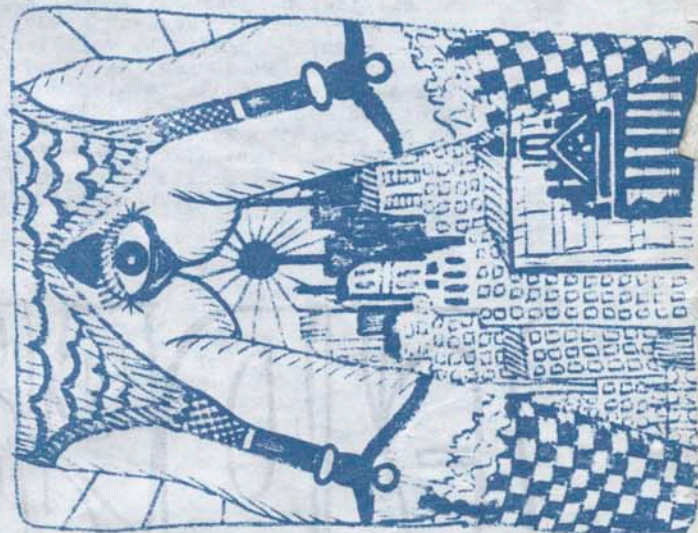
Ei kannata antaa poliisin lyödä. On syytä lyödä takaisin ja lyödä kovaa kaikkien on lyötävä. On oltava solidaari: yhtä ei saa viedä tai pamputtaa muiden vain katsoessa sivulla peläten pientä paperitiikerin poikasta, poliisia. Muualla mielenosoittajat varustautuvat ja aseistautuvat, miksi ei sitten meillä. Mielivalta ei lopu, jos emme itse sitä lopeta. Pitää uskaltaa lyödä poliisia takaisin ei pidä pelätä rangaistuksia ja pidättämistä. On selvää että jos haluaa muuttaa systeemiä siitä rangaistaan.

Pidätystä ei kannata pelätä.

Typerä kuulustelu. Ehkä joitakin tunteja sellissä, missä on hauska laulaa ja muutenkin tehdä propagandaa systeemin kaatamiseksi. Pilaoikeudenkäynti vain paljastaa systeemin naurettavuuden.

Loppujen lopuksi poliisi on vain ihminen joka pelkää, pelkää niin hitosti mielenosoittajia. Poliisi tietää olevansa moraalisesti alakynnessä. Poliisi pamputtaa ja potkii, koska hän pelkää, mutta hän ei pelkää vielä tarpeeksi.

Jonain päivänä poliisi pelkää tarpeeksi. Silloin se juoksee pelosta pako.

VALLANKUMOUKSEMME SUURI TEHTÄVÄ ON LUODA IHMINEN

JOLLA ON TODELLA KOMMUNISTINEN TIETOISUUS

Meidän maassamme on edelleen monia muistoja menneisyydestä, siitä vääräksien, riistojen ja rikoksien menneisyydestä, joka jätti meille perinönä tietämättömyyden, köyhyyden ja kurjuuden, siitä menneisyydestä, joka jätti meille alkeelliseen köyhyydessä elävän maan, siitä menneisyydestä, joka jätti miljoona lukutaidotonta ja 700.000 työtöntä; me muistamme tätä surkeata aikaa, jolloin miehet pakotettiin etsimään työtä 10 tai 20 päivää, tätä aikaa, jolloin täytyi näyttää paperista "kyläpöytä", poliisilta, jolloin täytyi näyttää joukoittain suosituksia saadaakseen työtä renkinä, jolloin täytyi maksaa osa niistä rahoista, jotka tuli ansaitsemaan saadak-

välttämättömä ensin kehittää aineellinen perusta sosialismille. Tätä viimeistä väitettä me emme kiellä. Eräs kaikkein perustavimmista piirteistä Marxin ajatuksissa voidaan formuloida seuraavasti: sosialistisen yhteiskunnan ja kommunistisen yhteiskunnan täytyy perustua tekniikan, tuotantovoimien kokonaiskehittämisen täydelliselle kontrollille niin, että ihminen voi luoda mahdollisuudet tyydyttää jokaisen tarpeet. Kansan, joka pyrkii kommunismin, täytyy tehdä se, mitä me teemme nyt; sen täytyy jättää alkeellisuuden väliin ja kehittää tuotantovoimiaan. Sen täytyy hallita tekniikka voidakseen tuottaa käytännöllisesti katsoen mitään - mitään määrää. Jos emme täydellisesti hallitse ja kehitä tuotantovoimiamme, emme voi kuvitella saavuttavamme kommunistista yhteiskuntaa. Katsantotapamme mukaan on: samalla, kun tuotantovoimia kehitetään, on välttämättömä kehittää vallankumouksellista tietoisuutta. Jokainen edistysaskel tuotantovoimien kehityk-

Mitä koulutukseen tulee tyhdyksen poika ei so- nut ennen sokerisuurtilalla mahdollisuutta opiske- luun. Useimmat lapset kävivät koulua vuoden tai kaksi. Jos, he olisivat jatkaneet opiskelu- aan, heidän olisi ollut pakko maksaa korkeita täysihoidonmaksuja ja muita kuluja. 90 % perheis- tä ei voinut maksaa niitä maksuja. Vallankumouksen mielestä jokaisella lapsella ei ole vain oikeutta opiskella vaan myös velvolli- suus opiskella, eikä vain kahda tai kolmea vuot- ta vaan kuusi vuotta. Nyt jo ajattelemme oikeut- ta ja velvollisuutta opiskella kolmesta vuot- ta mukaanluettuna sotilaallinen koulutus.

Ei ole lainkaan merkitystä sillä, kuinka pal- jon vanhemmat ansaitsevat tai eivät ansaitse. Nämä erinomaiset mahdollisuudet tarjoaa yh- teiskunta. Ja tämä on kommunismin. Yhteiskun- ta kokonaisuudessaan kaikkine mahdollisuuksi- neen vastaa jokaisen yksilön kouluttamisesta, terveydestä ja hyvinvoinnista, koska luokka- rajat ja väärätyt ovat kadonneet. Koko yhteis- kunta työskentelee kaikkia ja jokaista varten. Ennen vanhaan kapitalistit panettelivat ja mus-

PIIPAKSTRO-VALLANKUMOU TIETOISUUS

seen oikeuden tehdä työtä, saadaakseen oikeuden kituuaan elämään.

Kuinka kaukaiselta meistä tuntuukaan tuo aika, jolloin kansa joka päivä huomaa työssä, että hei- dän käteensä eivät riitä, että miehille ja nai- sille, nuorille ja vanhoille, opiskelijoille kuu- luvat kädet eivät riitä siihen valtavan tehtä- vään, joka meillä on edessämme. Koko kansa huo- maa, että me tarvitsemme koneita, lentokoneita, kemialla toteutttaksemme valtavan tehtävän vapaut- ta maamme vuosisataisesta köyhyydestä ja jäl- keenjääneisyydestä, jonka kansamme peri vallan- kumouksen voittaessa 1959.

Vallankumouksemme suuri tehtävä on pääasiassa luoda uusi ihminen, se uusi ihminen, josta Che puhui, jolla on todella vallankumouksellinen tie- toisuus, todella sosialistinen tietoisuus, ihmisen, jolla on todella kommunistinen tietoisuus. Ja me voimme sanoa ehdottoman varmana, ettei ole ketään, joka voi kääntää vallankumouksellisen prosessin, mitään, mikä voi pysäyttää vallankumouk- sellisen prosessin.

Sillä sen voima ei ole vain sitä puolustavien ihmisten lukumäärässä, kansanjoukoissa, jotka tukevat sitä, niissä aseissa, joihin me luotam- me sodassa. Voimamme on pääasiallisesti siinä kansan tietoisuuden korkeassa asteessa, joka on vallankumouksellisen ideologian läpihapattama. Sillä, kun koko kansan tietoisuus omaksuu sel- laisen aatteen, maailmassa ei ole mitään voimaa, joka voi sen tuhota.

SAMANAIKAISESTI, KUN TUOTANTOVOIMIA KEHITETÄÄN, TÄYTYY KANSAN VALLAN- KUMOUKSELLISTA TIETOISUUTTA LISÄTÄ

Mikään yhteiskunta ei ole vielä saavuttanut kom- munismia. Tiet ylivertaisen yhteiskunnan saavut- tamiseksi ovat hyvin vaikeat. Kommunistinen yh- teiskunta merkitsee sitä, että ihminen on saa- vuttanut sosiaalisen tietoisuuden korkeimman as- teen; eläminen kommunistisessa yhteiskunnassa merkitsee elämistä tosi veljen ja sisarten yh- teiskunnassa; se merkitsee elämistä yhteiskunnas- sa, jossa ei ole itsekkyyttä, elämistä kansan kanssa kansaa varten.

Maamme asukas tulee yhteiskunnasta, jossa vallit- si täysi itsekkyyks. Hän on kasvanut kapitalisti- sessä järjestelmässä mitä julmimman itsekkyyden alla.

Opiskelijamme ovat sanoneet, että kommunismia ja sosialismia voidaan rakentaa samanaikaisesti. Jot- kut sanovat tämän merkittävän marxilais-lenini- läisten ajatusten väärinkäsittämistä, sanovat, että on mahdotonta aloittaa kommunismin rakenta- mista saavuttamatta ensin sosialismia. He sano- vat myös: jotta saavutettaisiin sosialismi, on

sessä täytyy rinnastaa vallankumouksellisen tietoisuuden, kansan tietoisuuden kehityksen kanssa.

MI PYRIMME SIHEN, ETTÄ RUOKA, VAATTEET, ASUN-
TO, TERVEYDENHOITO, KOULUTUS TULEE JAKAA
TARPEEN MUKAAN ILMAN RAHAN KÄYTTÄMIS-
TÄ JO LÄHITULEVAISUUDESSA

Usein kommunismi määritellään yksinkertaisella tavalla: jokainen kykijensä mukaan, jokaiselle tarpeittensa mukaan.

Meillä on nyt enemmän kuin 200.000 nuorta, joilla on koko- tai puolitäyshoito. Nämä 200.000 nuorta saavat ilmaiseksi ruokansa, vaatteen, terveydenhoidon, virkistykseen, asunnon, kirjoja; so. kaikki saavat, mitä tarvitsevat. Ja, jos he eivät saakaan enempää, se johtuu siitä, ettei heitä varten ole varaa enempää kuin kaksi pai- ttaa tai kaksi paria kenkiä.

Me valitsemme, että vaatteen, kankaiden ja ken- kien määrä, mikä on maamme käytettävissä, ei ri- tä tyydyttämään kaikkien opiskelijoiden ja koko kansamme tarpeita. Vallankumous ei voi antaa si- tä, mitä sillä ei ole, mutta sen, mitä sillä on, sen se on jakanut oikeudenmukaisimmalla tavalla. Opiskelijoillemme annamme, mitä voimme heille antaa. Me emme voi antaa enempää kuin kaksi pai- ttaa, sillä meidän täytyy antaa niitä työläisille ja muillekin. Sen, minkä annamme opiskelijoille, jaamme kuitenkin tasan heidän kesken. Ja nyt e- lää satoja tuhansia nuoria siis käytännöllisesti katsoen kommunistisella tavalla yhteiskunnassamme.

Lasten päiväkodeissamme on kymmeniä tuhansia lapsia. Näissä lasten päiväkodeissa lapset saa- vat kaiken, mitä he tarvitsevat - ilmaiseksi - niiden mahdollisuuksien mukaan, joita maailmamme on. Myös siellä he elävät käytännöllisesti kat- soen kommunistisella tavalla.

Sairaanhoito maassamme on ilmaista. Vallankumous on rakentanut kymmeniä tuhansia sairaaloita, ja, kun joku tarvitsee tätä hoitoa, hänen ei tarvit- se maksaa mitään. Ei ole mitään väliä sillä, ku- ka hoitoa käyttää ja paljonko se maksaa. Vallan- kumouksemme ei koskaan ota maksua elämän pelas- tamisesta, tai kenen tahansa parantamisesta työ- tapaturmasta tai muusta onnettomuudesta. Tämä merkitsee, että koko yhteiskunta saa vastata jokaisen yksilön terveydestä.

Tätä varmuutta ei ollut ennen. Silloin sairaan oli pakko maksaa saadaakseen käyttää hyväkseen sairaalaa. Ne harvat yleisen terveydenhoidon pal- velukset, jotka maassamme olivat, olivat hyvin puutteellisia. Tämä oli kapitalismi. Tämä oli kapitalistinen yhteiskunta. Epäilemättä terveys tulee olemaan jokaisen yk- silön loukkasmaton oikeus kommunistisessa yhteis- kunnassa, oikeus, jota yhteiskunnan on varjeltava.

tasivat aina vallankumouksellisia aatteita ja kommunismia. Kuitenkaan sitä yhteiskuntaa, missä nuorilta puuttuivat mahdollisuudet hoi- toon, missä ihmiset olivat eristettyjä, hylät- tyjä olentoja susien yhteiskunnassa, sitä yh- teiskuntaa ei voi millään tavalla verrata to- della humanisen ja moraalisen järjestyksen yhteiskuntaan, kommunistiseen yhteiskuntaan. Me ponnistelemme, että ruokaa, vaatteita, ken- kiä tullaan jakamaan riittävässä määrin niil- le, jotka niitä tarvitsevat, samoin kuin kir- joja, koulutusta, terveydenhoitoa ja lääkehoi- toa, joita jaetaan tarpeen mukaan.

Me ponnistelemme kohti järjestelmää, missä ih- minen ei tarvitse lainkaan rahaa tyydyttääkseen olennaisia, välttämättömiä vaatteiden, ruuan, asunnon, virkistykseen tarpeitaan kuten tänään koulutuksen ja terveydenhoidon tarpeensa.

Ennen oli joukoittain rahanlaskijoita, vahtimes- tareita, lipunmyyjiä, jotka eivät tehneet muuta kuin ottivat vastaan rahaa, vaihtoivat rahaa, ot- tivat vastaan lippuja.

Ennen oli pakko maksaa rahaa saadaakseen nähdä baseball-ottelun. Nyt ovat kaikki urheilutapahtumat ilmaisia.

Tulee päivä, jolloin kenenkään ei tarvitse maksaa siirtymisestä paikasta toiseen. Ennen oli ra- hastaja joka bussissa. Sitten otettiin käytäntöön järjestelmä, missä jokainen matkustaja maksaa täy- sin tietoisena velvoituksistaan. Tällä tavoin saa- toimme käyttää tätä työvoimaa muihin tehtäviin.

TÄMÄ LUKUTAITOTTOMIEN VÄLINPITÄMÄTÖN KANSA RYHTYI
TAISTELUUN, TUHOI TÄYSIN USA:N IMPERIALISTIN
VARUSTAMAN AMMATTIARMEIJAN JA SUORITTAI NYT SY-
VÄLEKKÄYVINTÄ VALLANKUMOUSTA AMERIKAN HISTORIASSA
SOCIALISTISTA VALLANKUMOUSTA.

Vallankumouksessamme on nyt kaksi tärkeää tiedet- tä. Toinen on puhdas talous, joka voi olla kapi- talistinen tai sosialistinen. Nyt on vielä perus- tavampi tiede: se on tiede tietoisuudesta, tiede ihmisen luottamuksesta kansaan.

Jos lähdetään siitä, että on mahdotonta muuttaa ihmistä, että ihminen voi vain kulkea eteenpäin yksilöllisen itsekkyyden tiellä, ettei ihminen voi oppia, jos lähdetään siitä, että ihminen on kykenemätön kehittämään vallankumouksellista tie- toisuutta, silloin päädyimme siihen johtopäätökseen, että "taloudelliset kaikkitehtävät" ovat oikeassa: silloin vallankumous tulee epäonnistumaan, kun se saatetaan yhteen taloudellisten lakien kanssa.

JATKO
4. sivulta

Voiko yhteiskunta, joka tekee eroa rikkaan ja köyhän, valkoisen ja mus- tan, työnantajan ja työntekijän, vuok- raisaan ja vuokraajan, opettajan ja opiskelijan välillä, uudistaa it- semää? Onko se vain kiinnostunut pää- semään älykkäistä eroon?

Me tarvitsemme uutta ärsyttävää sukupolvea, joka on irronnut, kreisi, järjestön, seksuaalinen, vihainen, us- konnon, lapsellinen ja hullu...

sukupolvi joka polttaa kutsunta-
paperinsa
sukupolvi joka polttaa viitoksen
seteleitä
sukupolvi joka polttaa äidin
oppiarvot
sukupolvi joka sanoo: "Helvet-
tiin teidän päämää-
räne"

sukupolvi joka houkuttelee nuo-
risia musiikilla,
hahkigella ja IS:llä
sukupolvi joka kantaa ylpeänä
Vietkongin lippuja
sukupolvi joka arvioi uudelleen
todellisuuden
joka arvioi uudelleen
normit

sukupolvi joka käyttää hauskoja
vaatteita
sukupolvi joka näkee omaisuuden
varkautena

sukupolvi joka sanoo "vittuun"

sukupolvi joka lopettaa status-
rooli-titteli-kulut-
taja leikin

sukupolvi jolla ei ole muuta
menetettävää kuin
rumuinsa

Kamppailu sotaa vastaan vapauttaa
amerikkalaisen nuorison auktoriteet-
tien kahleista ja opettaa heille de-
mokratian toiminnan kautta.

Jokainen palava kutsuntapaperi on
räjähtänyt rumis äiti Amerikalle,
sillä sen vaikutus pyyhkäisee läpi
koulujen viiden sanomaa: beibi, jo-
tain tapahtuu eikä opettajasi tiedä
mitä. Eikä asepalvelus ole pyhitet-
ty lahja taivaasta, vaan se riippuu
sinusta.

Liike on koulun, ja sen opettajina
ovat Fugs, Dylan, Beatles, Ginsberg,
joutokotit, väkivalta, hipit, yli-
oppilaitten taistelu skoudeja vas-
taan, veri kutsuntaluteloissa,
istunut, vankilat.

Vastarinta muuttaa demonstraatiot
ja protestit sodaksi; näyttelijät
sankareiksi; yksilöiden massan yh-

ULTRA
6
SIVU

Mutta tosiasia on, että vallankumouksemme on osoittanut meille kerta kerralta tehokkaasti sen erehdyksen, jonka tekevät ne, jotka eivät usko ihmiseen. Kerta kerralta vallankumouksemme on osoittanut niiden erehdyksen ja täydellisen epäonnistumisen, joilla ei ole luottamusta kansaan, kansan kykyyn hankkia ja kehittää vallankumouksellista tietoisuutta.

Me, jotka puolsivat vallankumouksellisen taistelun välttämättömyyttä, sanoivat saman asian: että olemme erehtyneet. Tämä on juuri sitä, mitä poliitikot sanovat, poliittiset "kaikkietävät" professorit ja asiantuntijat, perinteellisten porvarillisten puolueiden johtajat. He eivät usko kansaan, ovat sitä mieltä, että kansa on kykenemätön mihinkään; he tarkastelevat kansaa kuin laumaa opimattomia lampaita, joita voi käsitellä kuinka tahansa omiin tarkoituksiin.

Kun me katsoimme tätä jättäjäismäistä kansanjoukkoa, näimme Vallankumouksemme voiman ilmauksen, emmekä unohta, että 15 vuotta sitten vain pieni ryhmä luotti tähän suureen kansaan.

KSELLISEEN TEEN

Suuremmalla varmuudella kuin koskaan sanomme, että tämä kansa, joka tietoisuudellaan ja vallankumouksellisella hengellään, kuin myös itsepäisyydellään ja lujuuksellaan, on onnistunut voittamaan niin vaikeita taisteluja, myös tulee voittamaan ja voittaa ja taistelun taloudesta niinkuin se tulee voittamaan taistelun paremmasta yhteiskuntajärjestyksestä.

NÄMÄ MAHDOLLISUUDET SYNTYVÄT TYÖLÄISTEMME KOMMUNISTISESTA HENGESTÄ

Nämä mahdollisuudet syntyvät tästä työläistemme kommunistisesta tietoisuudesta. Me muistamme vielä opiskelijoittemme sanat. He ovat sanoneet, että aineellinen palkitseminen on epäoleellista heille ja että se, mikä merkitsee jotain on tietoisuus. Se, mikä johtaa heidän tekojaan ei ole raha eikä aineellinen palkitseminen, vaan heidän vallankumouksellinen tietoisuutensa, heidän velvollisuudentuntonsa.

He hylkäävät menetelmän, joka pohjautuu aineelliseen palkitsemiseen. Tällä tavoin he ilmaisevat luottamuksensa tulevaisuuteen, luottamuksensa kommunistisen yhteiskunnan mahdollisuuteen, luottamuksensa yhteiskuntaan, missä kaikki työskentelevät kaikkia varten ja kaikki saavat, mitä haluavat.

Opiskelijamme ovat antaneet ideoille korkeimmanmorallisen ilmauksen, kun he ovat lausuneet nämä ajatukset: ajatuksen, että vallankumouksellisen tietoisuuden tulee olla käyttövoima jokaisen ihmisen työhön. Ajatuksen, ettei työ ole yksilön keino ansaita toimeentulonsa, vaan keino koko yhteiskunnan kehitykseen. Yksityinen ihminen ei kykene mitään; yksilö järjestettynä yhteiskunnan voimien joukossa merkitsee kaikkea. He ovat hylänneet aineelliset palkinnot yhteiskunnan tuotantokyvyn lisäämisen välineenä. Ennen pitkää kaikki saavuttavat tämän tietoisuuden asteen; on jo monia, jotka ovat saavuttaneet sen ja on monia, jotka eivät ole saavuttaneet sitä vielä. Tämä osoittaa, että kansamme tietoisuus kehittyy joka päivä kohti kommunistista tietoisuutta ja toimintatapaa.

Monet työläiset eivät ole ottaneet maksua ylimääräisestä työstä ja heidän joukossaan monellakaan ei ole korkeata palkkaa. Tämä on uhraus monelta työläiseltämme. Mitä meidän pitää tehdä tälle? Työläiset eivät ota maksua ylityöstä. Nostakaa me silloin niiden eläkettä, jotka ovat työskennelleet paljon, ovat vanhoja ja joilla on alhainen eläke. Kun työläinen tulee sairaaksi hän ei saa koko palkkaansa. Tämä on ristiriidassa tämän tietoisuuden kanssa.

Mielestämme on aivan oikeudenmukaista, että kun työkeskuksen työläinen, joka on osoittanut tämän vallankumouksellisen eleen, sairastuu, saa täyden palkan.

Ja mitä me näemme tänään? Mikä on tullut tulokseksi siitä voimasta, jonka pieni joukko päästi irti 15 vuotta sitten siinä vallankumouksemme etapissa? Mitä tämän kansan on onnistunut tehdä, tämän aseistamattoman kansan, tämän oppimattomaksi kutsutun kansan, tämän kansan, jota ylenkatsottiin, jota pidettiin kykenemättömänä kaikkeen ansiokkaaseen toimintaan?

Tämä kansa oli aseistamaton. Se saatettiin amerikkalaisten imperialistien aseistaman armeijan kanssa vastatusten. Tässä armeijassa oli yli 50.000 poliisia ja sotilasta. Näillä oli kaikki aseet, kun taas kansalla ei ollut mitään. Ja tämä kansa, jota nämä "osaavat" poliitikot halveksivat, tämä lukutaidottomien oppimattomien kansa, tämä aseeton kansa ryhtyi epäroimattai taisteluun, jatkoi taistelua, voitti ja riisui aseista taantumuksellisen armeijan ja tänään tällä kansalla on armeija, todellinen kansan armeija, sillä se muodostuu aseistetusta kansasta. Tämä kansanarmeija on kymmenen kertaa, kaksikymmentä kertaa voimakkaampi kuin mikään palkkaarmeija.

Mutta ei tässä kylliksi. Tämä lukutaidottomien halveksittu kansa teki perusteellisemman vallankumouksen kuin mikään kansa on tehnyt koskaan. Amerikan mantereella, ja tämä kansa teki sen amerikkalaisen imperialismien nenän edessä, amerikkalaisen imperialismien, joka on voimakas ja aggressiivisin koko maailman taantumuksellisten voimien linnake. Kansaa halveksivat USA:n imperialistit olivat tottuneita voittamaan vallankumouksia, muutamilla dollareilla ostamaan vallankumoukselliset johtajat, tuhoamaan vallankumouksia vastavallankumouksellisten roistojoukkojen ja palkkasoturien avulla.

Ja mitä tapahtuu? Tämä 15 vuotta sitten aseistama-

ton kansa, tämä lukutaidottomien kansa on taistellut yhden suurimmista vallankumouksellisista taisteluista nykyaikana. Se on ollut yksimielinen ja kehittynyt vallankumouksellista tietoisuuttaan, kehittänyt voimaansa ja on voitokkaasti vastustanut kymmenen vuoden ajan aggressiota ja taloudellista saartoa. Eivätkä mitkään USA:n imperialistien keinot ole kyenneet taivuttamaan, heikentämään tai murskaamaan tätä Vallankumousta.

Imperialistit ovat käyttäneet kaikkia aseita, jotta kansamme epäonnistuisi. Ja mitä on tapahtunut? Aseet ovat tuhoutuneet kansaamme vastaan.

Joskin nämä voitokkaat taistelut ovat olleet vaikeita kansallemme, on se taistelu, jota käymme nyt, vielä suurempi, vielä ankarampi. Se on taistelu aikehittyneisyyttä vastaan. Taistelu paremman yhteiskuntajärjestyksen saavuttamiseksi on vaikeimpia tehtäviä, joita jokin kansa on koskaan ottanut suorittaakseen.

Työläisiä joutuu onnettomuuksiin työssä, onnettomuuksiin, jotka vievät joidenkin hengen ja tekevät toisia invalideiksi ja työkyvyttömiksi. Mikään ei ole nyt oikeudenmukaisempaa kuin että työläinen, joka joutuu onnettomuuteen, saa 100% siitä palkasta, joka hänellä oli ennen onnettomuutta. Kuolemantapauksessa se maksetaan perheelle.

Samoin meidän on korotettava eläkkeitä. Mielestämme työläisten näissä keskuksissa tulee saada täysi palkka, kun heidät siirretään eläkkeelle. Tämä on täysin oikeudenmukaista. Mistä sitten tulevat ne varat, joita tarvitaan? Nämä varat syntyvät tästä kommunistisesta hengestä, työläistemme kommunistisesta tietoisuudesta.

On monia aloja, joilla emme voi vielä poistaa rahaa, mutta se täyttää toisen tehtävän kuin ennen. Vallankumouksemme muuttaa rahan roolin. Kapitalistisessa yhteiskunnassa se on työvoiman riistoväline ja väline enemmän rahan ja vallan hankkimiseen. Luonnollisestikaan raha ei näyttele tätä osaa maassamme. Kun Vallankumous poisti yksityiset liikeyritykset vallankumouksellisen offensiivin aikana, otimme me tänä huhtikuussa erittäin tärkeän askeleen eteenpäin. Sosialistisessa yhteiskunnassa raha täyttää tehtävän tuotteiden jakamisen keinona.

Olemme nähneet, kuinka koulutus, terveydenhoito, asunto, urheilu, kaikki nämä yhteiskunnan perustavat palvelukset, jotka joka suhteessa auttavat kehittämään kansaa tänään, jaetaan Vallankumouksen kommunistisella tavalla; vielä nyt ei useimpia tuotteita jaetaan kommunistisella tavalla. Rahan merkitys tulee kuitenkin jatkuvasti vähenemään. Tuotteiden jakamisessa sitä tarvitaan tosin vielä. Palkkauseroja on edelleen. Perustehtävämme kulkisamme kohti kommunismia tulee olemaan tuotannon kehittäminen ja palkkauserojen pienentäminen työläisten keskuudessa alhailta ylöspäin - korottamalla alhaisia palkkoja ja eläkkeitä korkeammalle tasolle. Tämä ei vielä merkitse jakelua kommunistisessa mielessä, mutta se merkitsee valtavaa askelta kohti sitä. Ne esimerkit, jotka olemme tuoneet esille, ovat riittäviä tuodakseen ilmi, mitä kommunistinen jako ja kommunistinen tietoisuus merkitsee.

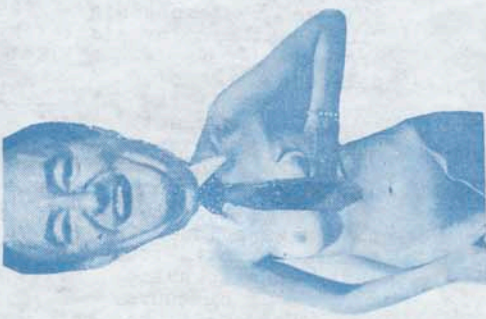
TÄMÄ MAA VOITTAA ALIKEHITTYNEISYYDEN, VOITTAA TALOUDELLISEN TAISTELUN JA KAIKKEIN TÄRKEIMMÄN: TAISTELUN VALLANKUMOUKSELLISESTA TIETOISUUDESTA

Meillä on uskomaton määrä tehtäviä suoritettavana maassamme; kymmeniä tuhansia kilometrejä teitä ja satoja patoja täytyy rakentaa. Seuraavien kymmenien vuosien aikana meidän täytyy rakentaa tuhansia rakennuksia, työpaikoja, kouluja ja suuria tehtaita koko kansaa varten.

Tulevat vuodet merkitsevät voimannoistuksia meille, ne ovat kovan työn vuosia. Mutta Kuuba voittaa alikehittyneisyyden. Kasvotusten USA:n imperialistien rikollista saartoa vastaan, joka on aiheuttanut vahinkoa pakottamalla meidät ostamaan kovilla ehdoilla tavaroita eri markkinoilta kuljetuskustannusten ollessa usein huomattavia, tämä kansa voittaa taloudellisen taistelun ja kaikkein tärkeimmän: vallankumouksellisen tietoisuuden taistelun.

Mikään kunnioitus ei ole silloin oikeudenmukaisempaa kuin sen osoittaminen Vallankumouksen kehityksen välineen, ihmisen tietoisuuden uutterimmalle puolustajalle, sille toverille, joka eräänä päivänä pelottomuudellaan, rohkeudellaan ja älyllään johti meidät voittoon Santa Claran lähellä, ikuisesti muistettavalle ja rakastetulle Toveri Ernesto Guevaralle.

teoksia; vastarinta poistaa sivustakatselijat, neutraalin tarkastelejan, teoreetikon; se pakottaa jokaisen valitsemaan puoleensa. Liike ei voi kasvaa ilman vastustusta. Vasemmisto tarvitsee hyökkäyksen keskeistä ja oikealta. Elämä on teatteri ja me olemme sissejä, jotka hyökkäävät auktoriteettien pyhäköihin. Katu on näyttämö. Siinä olet näytelmän tähti, ja kaikki mitä sinulle kerran opetit, on roskaa. Poliittikka on, miten elät - ei, ketä äänestät ja ketä tuet. Tärkein poliittinen ristiriita on

sukupolvien välinen ristiriita. Me olemme kaikki kollektiivisen historiallisen tajuttomuden alaisia. Kommunismi ei ole meille Stalin, vaan sankarillisromanttinen fidel che vietkong.

Hiljert on meille sanoja paperilla. Tulevaisuutta odotamme optimistisina ja idealistisina. Meidän 1984 on oleva suurenmoinen.

Me tahdomme kunnallisen maailman jota johtaa mielikuvitus, ja jossa inhimilliset instituutiot vastaavat inhimillisiä tarpeita. Tunteet ovat vapaita. Kaikki on sallittua. Ihmiset menevät museoihin katsomaan seteleitä. Ei ole kansakuntia, on vain rikkaita yhteisöjä ja rikkaita kulttuureja.

Tämän sukupolven liike poistaa luokka- ja roturajat.

Sukupolven kapinaa Amerikassa ei selitetä Freudin eikä Marxin avulla. Se on historiallisen sukupolvien välisestä sotaa, ja tulevaisuus kuuluu meille, koska Amerikka puolustaa omistamisen ja kansakunnan tapaisia instituutioita. Niitä instituutioita ei enää tarvita.

Me emme luoneet CBS:ää, demokraattista puoluetta emmekä Katolista kirkkoa, emmekä me tahdo mitään niistä.

Vietnamissa menneisyys yrittää tukahduttaa tulevaisuuden.

Kun liike siirtyi kaduille ja alkoi näytellä diallektiikan voimaa, kun liike muuttui kovaksi, me muurtauduimme murien takaa tapamaan tavallisia jätkeä. Amerikka käsittää Stokely Carmichaelia ja Amerikka ymmärtää rauhanpuolustajien taistelun kaduilla, ja juuri siksi me olemme paljon vaarallisempia kuin sata Martin Luther Kingiä.

PS. Voidaksemme taistella kommunistia vastaan meidän tulee tehostaa Nuorten Miesten Kristillisten Yhdistysten toimintaa.

KIMMO: ÄITIÄ ETSI MÄS ÄITIÄ ETSI SÄ

motto:
"Kauneus on päättymätöntä"
(James Gibbons)

Sinä aamuna. Olin hakattu. Veri päässä. Taivas sementtiä ja pilvet ja pilvet. Pilviä minä kellun. Ränni kivitteli Hankkijan kulmassa bussiin menijöitä. Pää kohisi. Hakattu pää kup-kasvo katosi sumuun. Silmä tuikutti Marilynille. Rexin terassilla nojasi kaiteeseen Marilyn, paska. Ei mikään beibi, ei mikään äiti. Minne minä kadotin sinut, minne. Ajattelen silmiäsi, en ikää. Neonvalo tuikutti vuosiluvut. Laastarilappu roikui ohimossa. Tämä on Järjestelmän työtä. Koneiston tapraja-taunot vahtasivat Taidehallin takana. Hakattu pää. Laahustin. Mustaa möykkyä liris katujissa. Kaupusteli ja liehutti Pakistanin lippua napojen yllä: "Mitä ikinä sinun kätesi pystyy tekemään, tee se vakavasti, sillä ei työtä, ei järkeä, ei viisautta, eikä tietoa ole oleva helvetissä, minin sinä olet kiirehtimässä". Juoksin. Hakattu juoksi. Poliisi kiskoi mustaa saapasta reisivälistä.

... "kolmekymmentä" fuss "kolmekymmentä" fuss "kolmekymmentä" fuss... fuss fussfussfuss. Iso silmä surraa Stockan katolla, poliisi repii saapasta. Joulukatu odottaa. ALAIKÄISIÄ Punehtuu. Punehtuu iiris, eikä valvo-va silmä väsy, vaan kääntyy, kääntyy, kääntyy, kääntyy, kääntyy. Nähdäkseen kaiken; pidot tornissa, hotelliaan itkevät hintit, kromipuskurien himokkaan kiilun ja pikkupoikien jäykistymisen kapeilla kujilla, melankolisen Alohän.

Kaupunki on tuomiolla. Ison silmän moottori surraa. Et ole ihminen yksin kun valtio valvoo. Melankolia on kapinaa.

"Näpit irti alaikäisistä, se on minun", huutaa Kykkänen (yksityis-etsivä, PILPO) Eikka vainaan patsaan alla.

Minä olen kadotettu, minä höpötän. Stockan baarissa istuu kivittäjä, turhia vuosia laskemassa. Ajatus killuu. Kysyn onko se nähnyt äitiä näillä main.

"Turhat vuodet, turhat" nojaa kivittäjä kättään poskeen, "ei minulla mitään pelastusta enää ole". MELANKOLIAN TUOMINEN SISÄÄN TAVARA-TALOON ON KIELLETTYÄ (se häiritsee rahaa haisemista). Huhu on kiertänyt, valepukuni on paljastettu.

Kimmo, Kimmo, oi Kimmo, kirkuu sata nukkenaamaista lillagimmaa peremmällä. Mitään helvetin rakkautta ei kylä ole. Se on mäntti. Kun silloin joku kuiskaa aivan hiljaa, kuiskaa minun nimeäni ja sanoo: eikö sinus-takin melankolia ole rakkautta. Kosketan ihoa silmät kiinni ja ajattelen, että se on hän, ja ettei mitään vuosilukuja ole ja että se on hän ikuisesti niinkuin on aina ollut. Pilpo kyräilee tiskillä kun huudan. "MY MOTHER"

Puhelin pirisee. Virastojen valot palaa. Lakia on rikottu. Joku sanoo Rakastaa. Ota äitiä kädestä ja juostaan beibi, huudan. Äkkiä ulos. KAUPUNKI ON VALVONTAKESKUS

Vedän äitiä perässä. Käsi on lämmin. Nopeammin. Koko kaupunki on muodonmuutoksessa. Kadut näyttävät merkillisen kapeilta, talot mahdollittoman korkeilta ja ne ikäänkuin kallistuvat toisiaan vastaan. Ihmiset liikkuvat salaperäisesti kuin kuolleet koneet. Rakkaus on maanpakolaisuutta, äiti, äiti.

Kaikki tuntuu kauhealta ja pelottavalta. Kaikki. Iso Silmä surraa. Se pingoituu ja paisuu nytkähdel-len. Mallinuket kirkuvat "Volga, Volga", rimpuillen rullaportaila serpentiinien hyväilyistä (turhaan). Portaot kohoavat. Silmä korahtelee, paisuessaan eteenpäin kovana ja juomikkaana. Iiris hehkuu kusen punaisena ja on kuuma. Koneisto kirskuu, nytkyy, natisee. Pidän äitiä kädestä hiipessämme eteenpäin, Kirkkoa kohti. Talot kallistuvat vitkaan. Rahapaja sylkee. Puristumme Kansallisen-Raha-Pankin ja Fazerin väliin. Tuska ja epätoivo. Lahjomattomat riuhtovat meidät irti toisistamme. Ness sylkee kasvoilleni. Vihreä John Wayne kosii Äitiä

Alohän katolta käsin. Äitiä, minun äitiäni.

- Mutta mikä se on se "kirkkaus".

- Vait vaimo. Jäihän hashis.

Musta saapas kimmahtelee ja ruiskii. Iso Silmä kusee punaista kusen koneisto repii ääntä heittäessään taivaan täyteen Lakia.

ÄITI ON KIELLETTYÄ

- Boys, my mother, oh, lovely

beibi. (Kimmo)

- Nänni kuin rusina, muutoin

tukossa. (Kykkänen)

- Joj-joj-joj. (Timo, pitkä ylioppilas Talolta)

Katu on tukossa. "Äiti lavalle",

ärjättelee poliisikomentaja patsaan

päältä. Minihameita revitään.

Siweyden nimissä, eikä mitään melan-

koliaa. "Tehläänkö sille Lauri",

hihittää Kykkänen pimeässä kongis-

sa. Iso Silmä hyrisee ilosta.

Saapas potkii kokisautomaatin tuk-

koon.

Poliisikomentajan pullea käsi peittää äidin näkyvistä. ISO SILMÄ ON SUURIN

Iso Silmä kankeaa jäykkänä Erottajalta Aleksille. Se velloo Pyörretuulta esiin, sanoo presidentti oikeuskanslerille. Ähäkutti, ajattelee oikeuskansleri mielessään. Puolustusministeri on vaiti. Iso Silmä ritisee, sen koneisto rähisee rajusti. Pyörretuuli valuu alas toiselta linjalta. Iso Silmä venähtää pitkään, räkien taivaalle sanoja.

MEA DOMINA

Levyautomaatti kähisee pyörimään.

Rollarit laulaa. Keto on vapaa.

Juolavehna kasvaa. RUNOUS - minä

huudan "runous".

BAA-84 käynnistyy lähtöön.

Punapää kurvaa Marskin patsaalta

ulos. Ne metsästävät minua. Etään-

pänä Pyörretuuli yhä riepottaa

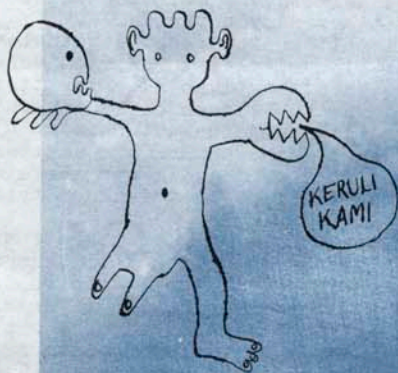
äitiäni. Runouden vallat eivät

ulotu ihmisen sydäntä etäämmäksi.

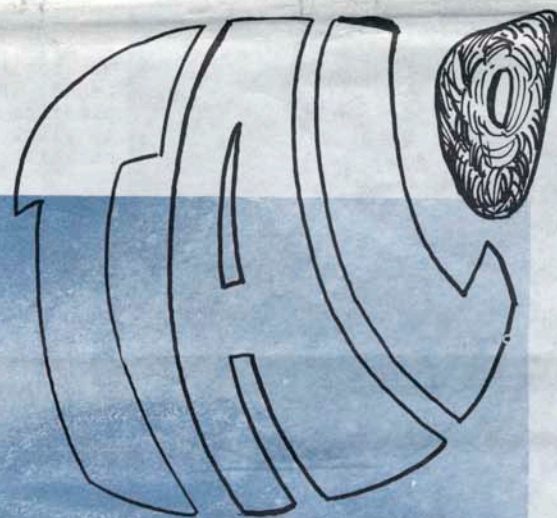
Ja vaeltaessani ihmismassan keskellä kaupungin katuja, tietäen Taunuksen metsästävän minua ja että toivottomana etsin äitiä, tietäen että mitään rakkautta ei ole. Tiedän miten jollain pimeällä kujalla, missä en milloinkaan ole käynyt. En huudahtanut kirkkaitten silmien edessä "my mother". Tiedän miten siellä, juuri tällä kadulla he katselevat. Uutimiaan raottaen, käsi syvälle taskuun työntyneenä tuijottaa pääministeri äitiäni kylmällä asfaltilla. Himokkaasti. Avaan äiti sinulle ruiskaunokeita. Siniseen avaruuteen.

VITUTTAARKO?
ENTÄS SITTEEN?
PIDÄMEHÄN
KEKKOSESTA?

OH, EIKÖ
MASTURBANTIO
OLEKAAN
TODELLISTA
RAKKAUTTA?

SIMO
ODOTTA A
KIRJETTÄS/
OSOITE ON:
ULTRA-LEHTI
"H"-SIMO
HELSINKI
POSTE RESTANTE

Mitä? Talo ei ollut Talo. Talosta tuli Talo. Sinisiä ruiskukkia Vuorelle. Oh. Mutta kukat eivät juokse talvella. Ei. Jeesus nukkui alakerrassa. Oli yö, soi ja se soi, soi, kaikki soi Talolla soi Talo soi. Ja värejä, värejä, ah beibi, värejä oli kaikkialla. Ja kuitenkin - oli vain mustaa ja liikettä, mustan liikkueessa. Sinipunainen, kuka vintillä. Sinipunerva kyykki vintillä. Muodostaen varjoja sieluihin. Sielu tanssi savupiipulla. Oli elokuu, oli yö, oli taivaalla kekkonen. "Eikö olekin meillä kaunis koti", hän sanoi. "Niin, niin", minä pinempi kun olin, vastasin. Ja huoneessa oli puinaista, tihenevää. Timo, pitkä vaalea ylioppilas, tuli ja toi. Oli poutapilvien aika. Kaikki ja-nosivat ja jokainen sai. Ja Kimmo sanoi joo-joo. Oi maamme, oi maamme, olet sininen, vaalean sininen ikäänkuin yö. Pikkupojat pyhiinvaelsivat kysymään, profeettojen vastaus heille: "ei, ei poliisia olekaan".

Vihreä Enkeli veriset siivet kaupunki puristaa meidän pikku taloa enkeli kuiskaa: "savua, oikosulut ja pahoja kieliä, punaisia päitä. Oi talo. Alas!

taas alas soihdun suojaan vetäydymme. "Ihminen huutaa tuskasta ja kiroaa, jotta ruumis kuulisi, mutta ruumis on kuuro.

Hei, Talo, hei hei.

BIG BAND

FRANK:

Nyt polkee mun jalka lattiaan
ja päähän veri syöksee;
ei jumalauta, ei, ei
oo läntt' mik mun ajattoman
ajattoman mun ja kahleettoman mielen
sais uusiin kahleisiin; eik' oo rauhaa Lännes,
maailmassa ei vaan muovikallot tyhjää jauhaa:
siks huudan, pauhaan, kun on aika ummes, pysähtynyt,
se jäänyt on tainnoksiin eik' pois tahdo päästä:
PLASTIC PEOPLE PLASTIC PEOPLE
mä tahdo en, en tahdo olla
huorana Järjestelmän: EI!
Pois loikkaan ja loikannut jo olen,
vaan pakene en; päin, päin päästän läpi ajan
ajattoman suuren pierun, savun valtaisan,
ja repee perse puolelt Länttä, tantein hame ratkee
kun Äiti mun sen läpipaistavan vittuns,
sen Suzien mahtavaan mut sisään ottaa ja taas,
taas ja jälleen synnyttää.

MATTI-JUHANI:

Ah, sä hurja, sä Zappali,
mik onkaan sun mieles niin riivannut
ettet kestä enää voi,
kun ihan tuntuu niin
ett' sun sielus halkee,
ja mullkin niin on pakahtua vihast mieli.

FRANK:

Ken oot sä kun siinä kysyt,
mist sä tuut?

MATTI-JUHANI:

Sielthän mä, samast paikast
kust jo konsanaan mun vaarin,
sun isosetäs ja kaikki kummit
tulleet on: sielt juuri.

FRANK:

Ai sielt. No jo on kumma! ihme!

MATTI-JUHANI:

No se, juuri.
Ja me synnyttämme myös, ja se on suuri!

FRANK:

Oi, kalvas nyt on rusosuu,
min hehkuun suukot painoin!

MATTI-JUHANI:

Mik' valo sust loistaa, kun ihan
runoks oot sä muuttunut, ikilihaist soinnukkaast'?

FRANK:

Se on tuo lampun valo; yön kynttilät jo sammuu;
virrku päivä sumuisten vuorten huipuille käy varpain.
Mut mikä on laulu tuo?

MATTI-JUHANI:

Se leivo, aamun airut on, armas Zappali;
ei sä hurja, se satakieli on: mä pilves oon jo aivan
ja triippaan rajusti: katso, kateet juomut
idässä päärmää hajaantuvat pilvet.
Liekö tulossa uusi Connection?

FRANK:

Jo kohtaa katse mun
kauas lähelle kohtaa
ja tuo täällä on tätä
ja siellä se
mikä missä on
ja tullut tänne.

Mitä mietit sä?

Ah niin, sun lausantos ja laulus soinnukkaat:
sä tuuthan Zachris teatroom
ilveilijäks! Tuuthan sä?
Sä narriks jo puol maailmaa oot tehnyt
ja toiset puol viel tehdä pitää!
Vaik' sidoksis niin oot Länteen
sä tuuthan mukaan ilveilyyn!

M
J
A
U
T
A
I
N
I

FRANK:

Niin, miks en tulis miks?
Mut Ed mukaan ottaa pitää.

MATTI-JUHANI:

Ed? No mikäs siinä - pois joutuin vaan;
se tahtoo tiemmä jumalaa kepittää!

FRANK:

Ois aikeet sill niin kepittää perseeseen.

FRANK:

Ed tekee vaikka minkä työn!

FRANK:

Siis mukaan vaan ja pannaan ilot pystyyn.
Ens töikseen haetaan pommit kätkeistä
ja piiput haetaan ja ruiskut
ja haetaan myös Murha ja Viha töihin!

MATTI-JUHANI:

Niin, ehkä tätä tahtoneet emme, mutt'
meidät siihen pakotettiin!
Siis syyllisyys tunne emme
kun käymme taisteluun;
puolest omaimme ja puolest ihmisen,
uuden maailman ja vapauden.
Kaikki mukaan; Järjestelmä kaatuu!

FRANK:

Se kaatuu nyt se kaatuu
ja kasvoilt naamiot ne pois irtaantuu;
kaukaa valo loistaa, ääni täyttää avaruuden,
ja kosmos sykkii todellisuuden uuden.

P COVER...

SÄNGYTÄKRUUNUS

Z. Topelius

Sa pikku ystävä, kirkas kaino,
Sua älköön löytäkö maailman vaino!
Olet taivaan lapsi sa viaton,
et tiedä, sulla sen kruunu on.
Oi, kruunus säilytä! Säilytä kruunus!

Voi mietteet häijyt ne viehtää mieltäs,
ja paljon syntiä tapaht tieltäs.
Ne kalliit aarteet riihtäis pois,
ja muuttais yöksi sun aamunkois.
Oi, kruunus säilytä! Säilytä kruunus!

Kun lauseet kuulet: jo ikää karttui,
on uskos turha, jo järkes varttui;
vain lapsi laupias rukoilee,
olet suuri nyt, toki toisin tee:
Oi kruunus säilytä! Säilytä kruunus!

Sa taivaas säilytä, onnen ruskos
ja rakkaus Herraan ja elon uskos,
myös riemus, murheesi kevyet,
ja kevätpäiväsi kasteiset!
Oi kruunus säilytä! Säilytä kruunus!

Niin moni tahtois kruunus voittaa,
hän turhaan etsii, hän turhaan koittaa,
hän kysyy vain, mut ei vastaa ken.
Sa taivas säilytä sydämen!
Oi, kruunus säilytä! Säilytä kruunus!

ULTRA TOP TEN

ROLLING STONES:
Beggars' banquet. Erinomaisen vessan-
seinä-kannen
aiheuttaman arvovaltaajupakan vuoksi
uuden LP:n ilmestymisen on viivästy-
nyt jo muutamalla kuukaudella.

BEATLES:
uusi kaksois-LP
"The Beatles" tulee
marraskuussa ilmestyttyään
jatkamaan Apple-yhtiön menestystä.

JIMI HENDRIX EXPERIENCE:
Electric lady land.
When Gods
make love - or whatever they do in
their sparetime.

J.O. MALVANDER:
1962/1968. Suosittelemme kaikille
Kekkosen (Urho) ihailijoille.

John Lee HOOKER:
Don't turn me from your door.
Kaikki
blues-fanit olisivat
onnellisia
omistaessaan tämän levyn.

MAURICIO KAGEY:
Improvisation ajoutee.
Jos joku
omistaa tämän,
luovuttakoon
sen ULTRALLE maksua vastaan.

MOTHERS OF INVENTION:
Freak out, Absolutely free, We're only
in it for the money, Lumpy
gravy. Terveisiä Zappalta.

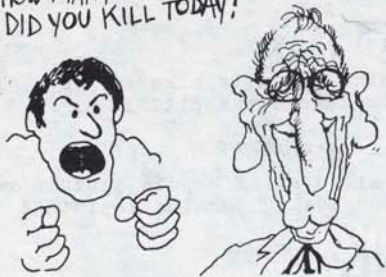
JOHN COVTRANE:
Om. Kaikille psykedeelisen musiikin
ystäville.

VELVET UNDERGROUND:
White Light / White Heat.
Seuraavaa levyä odotellessa sama teks-
ti kuin edellisessä.

SPERK LP tulossa.

SIVE
ULTRA

HEY, HEY, LBJ
HOW MANY KIDS
DID YOU KILL TODAY!

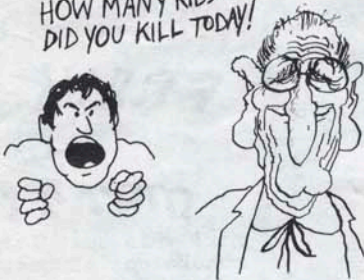
1.

HEY, HEY, LBJ
HOW MANY KIDS
DID YOU KILL TODAY!

2.

HEY, HEY, LBJ
HOW MANY KIDS
DID YOU KILL TODAY!

3.

HEY, HEY, LBJ
HOW MANY KIDS
DID YOU KILL TODAY!

4.

HEY, HEY, LBJ
HOW MANY....

5.

LET'S SEE...
THAT MAKES
SIX HUNDRED
AND TWO
KIDS... TODAY

6.

Jos tämä on vapauden
maa, antakaamme sen
olla vapauden maa;
Ja jos tämä ei ole
vapauden maa,
muuttakaamme se.
MALCOLM X

Ainoa ratkaisu on
neekerien vallankumous.
Joka kerta kun kapinoidaan
USA:n tärkeimmissä
suurkaupungeissa, haluamme
teidän tietävän,
että se merkitsee uutta
iskua teitä sortavia
imperialisteja vastaan.
STOKELY CARMICHAEL

Minä en tahdo kuin
väkivaltaa, ja minä
aion käyttää sitä
vapaasti. Jokainen
yhteiskunta, joka sää-
tää lainkieltämään lipun
polttamisen, mutta joka ei
säädi lakia kieltämään
ihmisiä polttamasta lap-
sia Vietnamissa, on
sairas.
RAP BROWN

Kaikki on runoutta.
ALLEN GINSBERG

VIHATKAA

VIHATKAA

VIHATKAA

jäädyttäjille

saatana, meri jässä,
reivataan purjeet,
nyöritään luistimet jalkoihin

nyt, huimaa vauhtia pitkin taivaan peiliä
jäättä, jäättä, huimaa vauhtia kuvioita silmäkantamattomiin
mattijuhani P

VIHATKAA

VIHATKAA

THE SPERM

WANKILLA

2.12.

20.00

SPERM

SOITTAA

ELMUS

ALAS

THE

SPERM

ALAS

TEATTERI
VENLA

Mukana
koko ajan

hellempänä
kuin
luuletkaan

IMPERIALISMI

VAPAUTUS
LIIKKEET

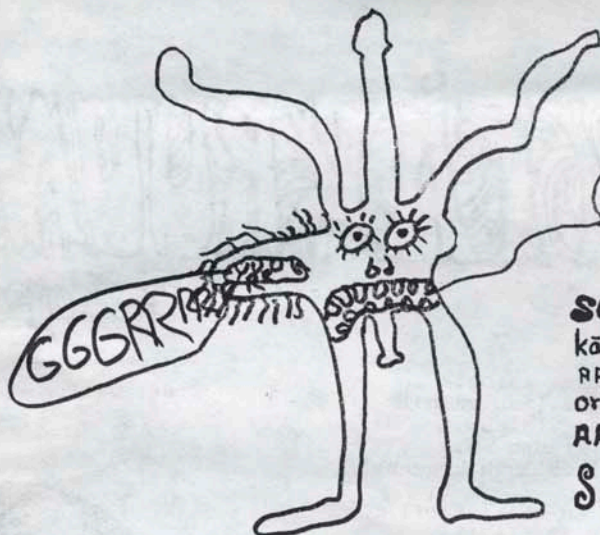
FNL

NÄLKÄKATAST
ROFI

BLACK POWER

OLEMME MUKANA

RYHMÄTEATTERI puh: 60 2075

GGRRRAAA!!

SUOMEN TALVISOTA 1939-40
käy kimppuun tilauksesta:
AAAAA! (lehti ilmainen,
orkka runsashintainen)
RAMURUSKOSTA nousee
Suomen Talvisota!

Tämä levy käsittelee ajatuksia ajasta, paikasta, kauneudesta
ja totuudesta, se on kaunis, koska se on fakta.

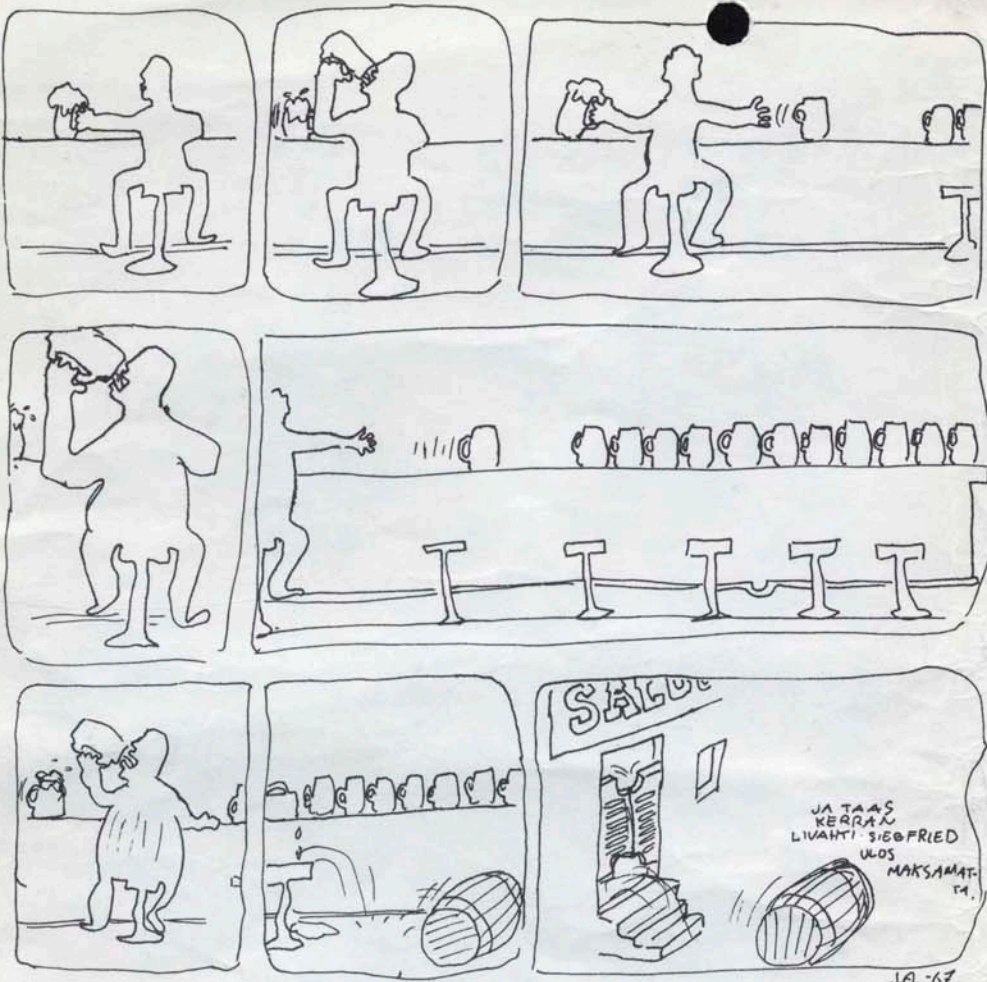
Reality is a Gas! Do You need a Gas mask?
Time is always present.
Doing Art is doing nothing else, exactly that.
To question Reality is a Reality in itself.

Choosing Life is choosing Art, too

tämä levy tulee suoraan kansasta ja se on myöskin tarkoitettu
suoraan kansalle.
hinta 7 mk, saatavana Dipolista tai Porttanan kirjakaupasta.
Ostakaa ihmeessä, ihmetelkää myöhemmin. Get high on Reality!

Extended Play, two pieces by S.O. M...
Forward.

ULTRA Sivu 10
Sivu 10

KIM NYMAN
RUNO VAINAJILLE

Vuodesta 1961 hän on kirjoittanut Juttuja pieneen siniseen vihkoon joka on sininen vihko. Hän on tarkka herrasmies, usein kuuntelen hänen versioitaan Tukholman kylmistä illoista. Kirjoituskoneen hän on vienyt pois kaniin puutarhankadulle, lähelle puolalan viinamyymälää, juuri sitä missä Aronpuro koski vierasta miestä. Se on pelkkä kuva. Totta helvetissä mies elää, hän on monta, ei vain minä, itse, hän tai joku toinen. Monta. Porvari, joskus fasisti, aina sosialisti. En minä, ehkä tunnute hänet, mutta. Hän kirjoittelee romaanin, runoja joissa on seksi, jäljittellee LeRoi Jonesin draamoja, siteeraa Seilosta & Dornia, onko hänestä mitään hyötyä, kysyvät ystävät.

Hän on siivoton, harvoin selvä, pää keinahtelee tuuliöinä, ikkunat huoneessa miltei läpinäkymättömät nahat. Tänäkin hän lähtee bussilla Helsinkiin, hän ei palaa samanlaisena, hän on muuttunut. Hänellä on menetelmä, puolue, sota ja jumaluus. Hän näkee unia paavista, hurmaavista piispoista ja kauneuskuningattarista. Hän on poistuva kuvio. Hän on musta surma, kuppa jokaiselle, hän on kauppahalli, hän haisee kuin kaupunki. Pelkäämättä hän rakastaa vuokraemäntäänsä, joka on 63, vaikka sanookin 56. Hän on hajonnut hedelmä, hiroshiman luuranko. Suuri ateria kaupungintalolla, tuulisia lintuja, parsaa & silmää, hän aikoo mukaan juhliin. Mutta se ei onnistu. Niin alkavat Moselissa yksinäisten poikien tanssit, pöydästä pöytään.

PILAOIKEUDENKÄYNTI

MALKIAS YÖ

ANARKISTEJA VASTAAN

Ylioppilasmellakoiden alkuaikoina (1966-7) Länsi-Saksassa tuli Rudi Dutschken ohella tunnetuksi Fritz Teufel niminen nuori "paholainen". Teufel pidätettiin syytettynä poliisin vastustamisesta, mutta kuukausia kestäneen vapaudenriiston jälkeen tuomioistuimen joutui pettymään toteamaan, että sillä erää kansalainen Teufel oli julistettava vapaaksi todisteitten puutteesta. Lehdistö kirjoitteli aikanaan paljon oikeudenkäynnistä, jossa Teufel teki pahaa jälkeä pilkallisiällä, anarkistisilla vastauksillaan tuomioistuimen kysymyksiin ja taisipa kieltäytyä välillä kokonaan vastaamalla kommentilla: liian tyhmä kysymys. Ei Teufel kuitenkaan pannut niin karkeasti pilaksi kuin yippiet Amerikassa joutuaan pahamaineisen "Epäamerikkalaista toimintaa" tutkivan toimikunnan eteen. Yippijohtaja Jerry Rubin tuli toimikunnan istuntoon karvainen ylärueissa paljaana intiaanien sotamaalauksessa ja kädessä muovinen konekivääri. Aina kuullessaan sanan "kommunismi" hän karjautti eläimellisesti ja heilutteli pyssyään.

UUSI OIKEUSPERIAATE

Teufel-oikeudenkäynti paljasti erään uuden "oikeusperiaatteen". Aikaisemmin syytetty on katsottu syylliseksi vain jos hänen syyllisyytensä on pystytty todistamaan. Sen sijaan Teufelia pidettiin syyllisenä, kunnes hän osoitti syyllisyyttä väitteitten paikkansapitämättömyyden. Uuden "oikeusperiaatteen" peruste oli seuraava: poliisit oikeusviranomaiset vihasivat teräväkielisiä anarkisteja, jonka ivalliset mielipiteet saksalaisesta yhteiskunnasta loukkasivat heidän arvoaan ja jopa omanarvontuntoaan. Tuloksena henkilökohtainen viha ja sen purkaminen viranomaisauktoriteetin suojaamana. Mutta Fritz hoiteli hommansa suvereenisti ja pollarit ym. saivat hampaat kirskuen jäädä odottamaan uutta tilaisuutta.

KOMMUUNI I

Fritz ei jäänyt odottelemaan, "mitä ylhäältä annetaan" vaan perusti Rainer Langhansin ja muiden kanssa Kommuuni I:den. Yleinen syyttäjä Kuntzen määrittelyn mukaan Kommuuni I on äärimmäisradikaali, kommunistinen ryhmä, josta ei puutu anarkistisia piirteitä. Ryhmän jäsenet ilmoittivat olevansa kiinnostuneita lähinnä omista henkilökohtaisista ongelmistaan mutta itseään toteuttamaan he ovat joutuneet ristiriitoihin organisoidun pakkovalian kanssa.

Ohimenneen Kommuuni I vaatii omistusoikeuden ja valtion poistamista ja täydellistä seksuaalista vapautta.

TAVARATALO-VIETNAM LENTOLEHTINEN

Toukokuussa 1967 kuoli yli 300 ihmistä tavaratalotulipalossa Brysselissä. Tulipalo järkytti belgialaisia syvästi eikä siinä päivänä mikään toiminut Belgiassa normaalilla teholla, paitsi tietysti pörssi. Kommuuni I esitti Berliinissä välittömästi oman mielipiteensä tavaratalotulipalon merkityksestä lentolehtisen muodossa. Siinä sanottiin, että vaikka yli 300 ihmisen tapaturmainen kuolema on järkyttävää, Kommuuni I ei voi olla tuntea eräänlaista tyytyväisyyttä. Brysseli-läiset ovat tulipalopäivänä saaneet elävän kokemuksen siitä, millaista elämä sodan raiskaamassa Vietnamin on. Lentolehtisessä to-

dettiin, että belgialaiset ystävät ovat antaneet oivan esimerkin brysseliläisille, miltä tuntuu elää Hanoiissa. Lehtisessä kysyttiin, milloin syytettyjä savukkeita aletaan käyttää Berliinin tavaratalojen sovitushuoneissa, milloin tavaratalot palavat Berliinissä.

Teufel ja Langhans jäivät odottamaan, mitä mieltä "ankarat kansalaiset" olisivat kehottuksesta tehdä Berliinistä kolmas Hanoi. Koska "ankarat kansalaiset" aina ovat pelänneet anarkismia, he ryhtyivät "määrätietoiseen toimintaan" "amerikkalaisten lentohyökkäyksen estämiseksi". Teufel ja Langhans määrättiin oikeuskäsittelyyn.

OIKEUSKOMEDIA

Teufelia ja Langhansia syytettiin tuhopolttoon kehottamisesta. Katkelmia oikeudenkäynnistä:

1. PYSYKÄÄ SEISAALLANNE

Oikeusbyrokraatti: Tapana on, että syytetyt seisovat.

Fritz: Minulla ei ole halua seisoa. On aina niin paljon tekemistä, että jatkuva seisominen vaarantaisi terveyteni.

Oikeusbyrokraatti: Saatte istua, mutta jatkaisesta hävyttömyydestä määrätään järjestys-sakkoa.

(Tästä katkelmasta käy ilmi, että viranomaisten mielestä "alamaisten" tulee seisoa asennossa puhutelllessaan kaikkivoivan Valtion edustajaa).

2. KÄSKYJÄ OIKEUSBYROKRAATILLE

Oikeusbyrokraatti: Mikä oli lentolehtisten tarkoitus?

Langhans: Älkää huutako.

Oikeusbyrokraatti: Laulun, että kuulette huonosti pitkän tukkanne alle.

Langhans: Nyt en ymmärrä.

Oikeusbyrokraatti: Siinä tapauksessa tulen lähemmäksi.

Langhans: Tulkaa vaan.

Toinen oikeusbyrokraatti: Mieluummin ei.

Langhans: Niin, koska minä haisen.

Toinen oikeusbyrokraatti: Niin.

(Sopii pitää mielessä, että laissa ei kiellä tulemaa liikaisena ja haisevana viranomaisten eteen).

3. KUULUSTELU LENTOLEHTISISTÄ

Oikeusbyrokraatti: Miksi julkaisitte lentolehtisen?

Fritz: Halusimme kerrankin saada ihmiset moraalisen suuttumuksen valtaan, he kun suhtautuvat täysin välinpitämättömästi Vietnamin tilanteeseen. Toisaalta; Saksalaiset ovat demokraattista, vapaudenhaluista kelpo kansaa. He ovat tosin lahdatteet melkoisen määrän juutalaisia, mutta nyt lahdataan arabiaja saksalaisilla aseilla, se on hyvityksen suorittamista juutalaisille. Ja saksalaisillehan on sitä edullisempaa, mitä enemmän värikkäitä ihmisiä kuolee.

Oikeusbyrokraatti (kauhistuneena): Ette kai todella tarkoita sitä?

(Naurua salissa).

Fritz: Kyllä, kyllä.

Oikeusbyrokraatti: Herra Langhans, te puhutte aikaisemmin seksuaalisista vaikeuksista. Mitä tarkoittatte sillä?

Langhans: Sellaisiahan ei ole vain Kommuunin jäsenillä, vaan kaikilla, jopa teilläkin. Johuu kasvatuksesta. Orgasmivaikeuksia, keskitymishäiriöitä, neurooseja, vaikeuksia saada itsensä ja se toinen toimimaan moitteettomasti.

Oikeusbyrokraatti: No, kun teillä on niitä vaikeuksia?

Langhans: Ettekös te itse voi kuvitella sitä? Vai eikö teillä itsellänne olekaan mitään vaikeuksia. Hämmästyttävää.

(Oikeusbyrokraatti kalpenee ja nielaisee. Naurua).

Langhans: Kommuuni I:llä ei ole tarkoitus ryhtyä aggressiivisiin toimenpiteisiin kuten heittelemään kiviä tai räjäyttelemään taloja sisällissodan malliin. Me yritämme tehdä pakoavallan edustajat, kuten esimerkiksi teidät, naurunalaisiksi kuvaamalla heitä heidän esiin työssään virkatoimissaan.

4. MIELENTILATUTKIMUKSEEN MÄÄRÄÄMINEN

Tuomioistuimen ilmoittaessa harkitsevansa mielentilatutkimuksen toimittamista Teufel ilmoitti suostuvansa siihen mielihyvin, jos samalla kertaa tuomioistuimen jäsenet ja yleinen syyttäjä alistetaan samanlaiseen tutkimukseen.

Mielentilatutkimuksen suorittanut lääkäri totesi molemmat kommunardit oikein hyviksi tyypeiksi, joskin likinäköisiksi.

5. ENSIMMÄINEN JÄRJESTYSRANGAISTUS

Oikeusbyrokraatti: Herra Teufel, teillä on tilaisuus kertoa aikaisemmasta elämästänne. Teufel (pitkähkön kiemurtelun jälkeen): Olen tämän tuomioistuimen ensimmäisestä istunnosta lähtien ollut vakuuttunut siitä, että istuin on kelvoton elin käsittelemään minua koskevaa syytettä. (Oikeusbyrokraatti vaati lausunnon merkittäväksi pöytäkirjaan ja ilmoitti vaativansa järjestyserangaistusta).

Teufel: Järkevämpää olisi, jos tuomioistuimen jäsenet ja virallisuusyyttäjä kertoisivat aikaisemmasta elämästään.

Järjestyserangaistus määrättiin oikeuden hallentamisesta.

(Valtiovalta on pyhä. Sen halventamisesta määrätään laillinen rangaistus. Muistakaa tämä, kaikki kiltit lapset).

Jatkokäsittelyssä Teufel lausui, että viranomaisten suorittamat järjettömyydet saavat luonnollisesti aikaan voimakkaita reaktioita järkevästi ajattelevissa ihmisissä. Sitten viranomaiset vetoavat lakiin puolustakseen järjettömyksiään.

PILAOIKEUDENKÄYNNIT OVAT VASTA ALUSSA

Vastaavanlaisia pilaoikeudenkäyntejä tulee varmaankin sattumaan monia. Aina välillä poliisit eivät jaksa hillitä autoritäärisiä oikeistosympatioitaan, vaan pidättävät mielivaltaisesti mielenosoittajia ym. "epämääräisiä aineksia" ja sitten oikeudenkäynnissä haukutaan pollarit viiden järjestyserangaistuksen seuraamana apukoululaisten tasolle.

